

Menanders ΔΥΣΚΟΛΟΣ

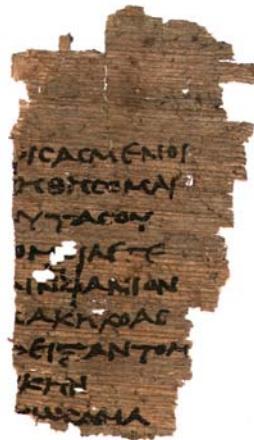
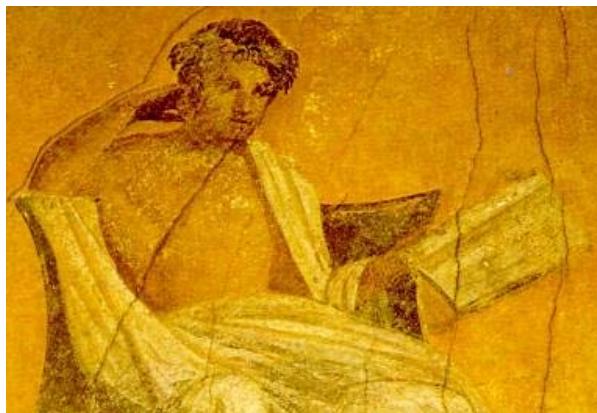
INHALT

Einleitung	S. 2
Prolog (<i>gesprochen von Pan</i>)	S. 3
1.Akt: Erste Begegnung & Knemon „der Menschenfeind“	S. 4
Auftritt der Tochter & das 1. „Brunnenproblem“	S. 7
2.Akt: Der „Bauerntrick“	S. 8
3.Akt: Die Opfergesellschaft: Knemon scheucht Koch & Sklave	S. 11
Der junge Herr, die alte Sklavin und das Unglück (2. „Brunnenproblem“) ...	S. 13
4.Akt: Das große Unglück & die wundersame Rettung	S. 15
Die Selbsterkenntnis des Alten.....	S. 17
Anbahnung.....	S. 18
5. Akt: Alte und neue Heirats-Szenarien	S. 18
Die Exodus: Derbe Scherze & Bekehrung.....	S. 21

Neu herausgegeben und kommentiert von:

Viktor Streicher

Wien, 2007

EINLEITUNG

Die attische Komödie wird üblicherweise in drei Epochen-Abschnitte gegliedert, die sich –nicht zuletzt aufgrund entscheidender Veränderungen des politischen Hintergrunds- wesentlich durch Stil, Sujet und Aussage unterscheiden. Die *Alte Komödie* blühte zur Zeit des klassischen Athen, als die Demokratie vor allem vor dem Hintergrund des Peloponnesischen Kriegs (431-404 v.Chr.) ihren Niedergang erlebte. Bedeutendster Autor war **Aristophanes**, dessen derb-bissige Stücke am ehesten dem politischen Kabarett unserer Tage vergleichbar sind; sie leben vom Geschehen der Tagespolitik, kennen oft keinen stringenten Handlungsaufbau und vertreten den Horizont des Kleinbürgers gegenüber Neuerungen in Politik, Wissenschaft und Kunst, die üblicherweise als dekadent empfunden werden; so wird auch Sokrates als Neuerer nicht mit bösem Spott verschont (in den *Wolken*; die Stücke heißen nach der –oft grotesken- Kostümierung des Chors.)

Mit dem Verlust der außenpolitischen Bedeutung geht im 4. Jhd. v.Chr. auch ein Absinken des generellen Interesses an demokratiepolitischen Entwicklungen einher. Mit der *Mittleren Komödie* wird diese Literaturgattung zur überwiegend kontextfreien Kunst, die sich Details des allgemein-menschlichen Horizonts zum Sujet nimmt. In dieser Phase überwiegen Götterburleske und –travestie, es sind kaum mehr als Fragmente erhalten, nur unbedeutende Autoren namentlich bekannt (z.B. Plato *Comicus*, *Nῦξ μακρά*).

Die *Neue Komödie* bringt vor dem Hintergrund hellenistischer Weltpolitik und wirtschaftlich-sozialer Globalisierung den „Kleinen Mann“ des Alltags in den Vordergrund und wird zum Archegeten der „*Bürgerlichen Komödie*“ schlechthin, die dieser Gattung für alle späteren Zeiten ihren Stempel aufgedrückt hat. Sie ist streng in fünf Akte gegliedert, der Chor spielt keine inhaltsrelevante Rolle mehr (Tanzeinlagen zu den Aktübergängen). Von Interesse für Autor und Publikum sind nunmehr –ähnlich wie in den Lehren der zeitgenössischen Philosophen-Schulen- die ewig wiederkehrenden Situationen des Alltags mit all ihren kleinen Drangsalen und unerhofften Freuden, die oft in die großen Fragen der menschlichen Existenz wie Liebe, Missverständnis, unerhoffte Rettung und Tod münden. All diese Themen werden mit zeitloser Gültigkeit von **Menander aus Athen** aufgegriffen (342-292 v.Chr.), der andere Autoren (bekannt: Philemon, Diphilos) in Bedeutung und Nachwirkung weit überragt - sowohl was die Nachfolge der römischen Komödie als auch die Autoren des italienischen und französischen Barock betrifft. Obwohl er 108 Stücke verfasst haben soll, errang er nur acht Siege nach dem bei attischen Dramen-Aufführungen üblichen Auswahlverfahren. Seine Stücke sind nur aus ägyptischen Papyrus-Funden der Spätantike bekannt, (fast) vollständig nur das Frühwerk *Δύσκολος* (1.Preis 316 v.Chr., überwiegend erhalten *Ἐπιτρέποντες* „Das Schiedsgericht“, Fragmente unter anderem aus *Περινθία* und *Περικειρομένη*, beides Titel, die sich auf Sklavinnen beziehen).

DAS STÜCK

Δύσκολος oder „Der Menschenfeind“ handelt vom beliebten Thema des durch einen Spleen asozial gewordenen Menschen, der sich gegenüber seiner Umwelt –und damit auch den engsten Familienangehörigen- verschließt und erst durch ein einschneidendes Schlüsselerlebnis zur heilsamen Einsicht in seinen Irrtum und die wahren Grundlagen der zufälligen Mächten ausgelieferten menschlichen Existenz gebracht werden kann. Der Bauer **Kνίμων** (sprechender Name: „Kerl“, „gestandener Mann“) lebt zurückgezogen mit seiner –schlecht behandelten- Tochter und einer Sklavin, einem reichen jungen Freier (*Σώστρατος*) verweigert er den Zugang zur Tochter (sie wird durchweg als *κόρη* – Mädchen bezeichnet), bis er von ihm und seinem eigenen –ebenfalls schlecht behandelten- Stiefsohn (*Τοργίας*) vor dem Tod durch Ertrinken im eigenen Brunnen gerettet wird. Das Stück endet versöhnlich mit der ersehnten Hochzeit und der Re-Integration des mürrischen Alten in Familie(n) und Gesellschaft.

Menanders ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Tὰ τὸν δράματος πρόσωπα

Κνήμων	der Menschenfeind
Σώστρατος	ein junger Lebemann
Χαιρέας	detto, Freund des S.
Πυρρίας	Sklave des Sostratos
Γοργίας	Knemons Stiefsohn
Καλλιππίδης	Sostratos' Vater

Κόρη	„das Mädchen“, Sostratos' Angebetete
Δᾶος	Sklave im Hause Gorgias (und Knemons getrennt lebender Frau)
Γέτας	Sklave im Hause Kallippides/Sostratos
Σίκων	ein Modekoch zum Anmieten
Σιμίχη	Sklavin im Hause Knemon

Den Prolog (zur Einführung in die Situation) spricht passenderweise der Hirten- und Vegetationsgott Pan, der seinerseits in Einsamkeit lebt und gerne unliebsamen Besuch verschreckt.

ΠΑΝ Τῆς Ἀττικῆς νομίζετ¹ εἶναι τὸν τόπον,
 Φυλήν, τὸ νυμφαῖον² δ’ ὅθεν προέρχομαι
 Φυλασίων³ καὶ τῶν δυναμένων τὰς πέτρας
 ἐνθάδε γεωργεῖν,⁴ ἵερὸν ἐπιφανὲς⁵ πάνυ.
 5 Τὸν ἄγρὸν δὲ τὸν ἐπὶ δεξί⁶ οἰκεῖ τουτονὶ
 Κνήμων, ἀπάνθρωπος⁷ τις ἀνθρωπος σφόδρα
 καὶ δύσκολος πρὸς ἄπαντας, οὐ χαίρων τ’ ὄχλω⁸.
 „ὄχλω“ λέγω; Ζῶν⁹ οὖτος ἐπιεικῶς¹⁰ χρόνον
 πολὺν λελάηκεν ἡδέως ἐν τῷ βίῳ
 10 οὐδενί, προσηγόρευκε¹¹ πρότερος δ’ οὐδένα,
 πλὴν ἐξ ἀνάγκης γειτνιῶν¹² παριών τ’ ἐμὲ
 τὸν Πᾶνα· καὶ τοῦτ’ εὐθὺς αὐτῷ μεταμέλει,¹³
 εὗ οἴδ’. Ὁμως οὖν, τῷ τρόπῳ τοιούτος ὃν,
 χήραν¹⁴ γυναῖκ¹⁵ ἔγημε,¹⁶ τετελευτηκότος
 15 αὐτῇ νεωστὶ τοῦ λαβόντος τὸ πρότερον¹⁶
 ὑοῦ τε καταλελειμένου μικροῦ τότε.
 Ταύτῃ ζυγομαχῶν¹⁷ οὐ μόνον τὰς ἡμέρας,
 ἐπιλαμβάνων δὲ καὶ τὸ πολὺ νυκτὸς μέρος
 ἔζη¹⁸ κακῶς. Θυγάτριον¹⁹ αὐτῷ γίνεται·
 20 ἔτι μᾶλλον.²⁰ Ως δ’ ἦν τὸ κακὸν οἷον οὐθὲν ἀν
 ἔτερον²¹ γένοιθ’, ὁ βίος τ’ ἐπίπονος καὶ πικρός,
 ἀπῆλθε πρὸς τὸν ὕὸν ἡ γυνὴ πάλιν
 τὸν πρότερον αὐτῇ γενόμενον.²² Χωρίδιον²³
 τούτῳ δ’ ὑπάρχον²⁴ ἦν τι μικρὸν ἐνθαδὶ
 25 ἐν γειτόνων,²⁵ οὖ διατρέφει νυνὶ κακῶς
 τὴν μητέρ’, αὐτόν, πιστὸν οἰκέτην θ’ ἔνα
 πατρῶον.²⁶ Ἡδη δ’ ἐστὶ μειρακύλλιον²⁷
 ὁ παῖς ὑπὲρ²⁸ τὴν ἥλικιαν τὸν νοῦν ἔχων·
 προάγει γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία.
 30 Οἱ γέρων δ’ ἔχων τὴν θυγατέρ’ αὐτὸς ζῆ μόνος
 καὶ γραῦν θεράπαιναν,²⁹ ἔνλοφορῶν σκάπτων³⁰
    τ’, ἀεὶ
 πονῶν,³¹ ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος τῶν γειτόνων
 καὶ τῆς γυναικὸς μέχρι Χολαργέων³² κάτω

¹ angeredet sind die Zuschauer

² τὸ νυμφαῖον N. (ländliches Quell-Heiligtum)

³ οἱ Φυλάσσιοι Einw. v. Φυλή (hier: Gen.poss.)

⁴ „Felsen bewirtschaften“: Metapher für „harte Kerle“⁵ ἐπιφανῆς 2 hier: „offensichtlich“

⁶ ἐπὶ δεξί(ά) zur Rechten

⁷ ὁ ἀπάνθρωπος „Unmensch“ (dazu σφόδρα ziemlich)

⁸ ὁ ὄχλος „gemeines“ Volk

⁹ ζῶν Part.Präs.A v. ζήω leben

¹⁰ ἐπιεικῆς 2 „ordentlich“

¹¹ προσαγορεύω anreden

¹² γειτνιάω in d. Nachbarschaft wohnen

¹³ μεταμέλει (unpers.) +Dat. +Gen. jem. reut etwas

¹⁴ ἡ χήρα Witwe

¹⁵ γαμέω Aor. ἔγημα heiraten

¹⁶ τοῦ λαβόντος τὸ πρότερον „ihr erster Ehemann“

¹⁷ ζυγομαχέω im (alltäglichen) Ehestreit leben

¹⁸ ἔζη Impf.3.Sg.v. ζήω leben

¹⁹ τὸ θυγάτριον Verniedlichungsform v. ἡ θυγάτηρ

²⁰ erg. ζῆ κακῶς

²¹ οἷον οὐθέν...ἔτερον „wie kein zweites“

²² τὸν ύον...τὸν πρότερον αὐτῇ γενόμενον „(zu) ihrem Sohn aus erster Ehe“

²³ τὸ χωρίδιον Kleines Landgut

²⁴ ὑπάρχω zur Verfügung stehen (hier: Part.n.)

²⁵ ἐν (erg. τοῖς) γειτόνων in d. Nachbarschaft

²⁶ πατρῷος 3/2 ererbt (erg. ἔστιν)

²⁷ τὸ μειρακύλλιον „Bürschchen“

²⁸ ὑπέρ +Akk.: über...hinaus

²⁹ γραῦς (Gen. γραώς) θεράπαινα greise Sklavin

³⁰ σκάπτω graben, aufhacken

³¹ πονέω sich abmühen ³² οἱ Χολαργεῖς, ἐων Einw. v. Cholargos (Nachbarbezirk)

μισῶν ἐφεξῆς³³ πάντας. Ἡ δὲ παρθένος
 35 γέγονεν ὁμοία τῇ τροφῇ τις,³⁴ οὐδὲ ἐν
 εἰδūναι φλαῦρον.³⁵ Τὰς δὲ συντρόφους ἔμοι
 Νύμφας κολακεύουσας³⁶ ἐπιμελῶς³⁷ τιμῶσά τε
 πέπεικεν αὐτῆς ἐπιμέλειαν σχεῖν τινα
 ἡμᾶς· νεανίσκον τε καὶ μάλ' εὔπόρου³⁸
 40 πατρὸς γεωργοῦντος ταλάντων κτήματα³⁹
 ἐνταῦθα πολλῶν, ἀστικὸν⁴⁰ τῇ διατριβῇ,
 ἥκοντ' ἐπὶ θήραν⁴² μετὰ κυνηγέτου τινὸς
 [ ]⁴³ κατὰ τύχην παραβαλόντ⁴⁴ εἰς τὸν τόπον
 [ ]. Ἐχειν πως ἐνθεαστικῶς⁴⁵ ποῶ.⁴⁶
 45 Ταῦτ' ἔστι τὰ κεφάλαια,⁴⁷ τὰ καθ' ἔκαστα δὲ
 ὅψεοθ' ἐάν βούλησθε· βουλήθητε δέ.
 Καὶ γὰρ προσιόνθ' ὄρāν δοκῶ μοι τουτοὶ⁴⁸
 τὸν ἐρῶντα⁴⁹ τὸν τε συγκυνηγέτην⁴⁹ ἄμα,
 αὐτοῖς ὑπὲρ τούτων τι συγκοινούμενους.⁵⁰

³³ ἐφεξῆς (Adv.) der Reihe nach; „vom ersten bis zum letzten“

³⁴ τις (enklit.) hier: in etwa (auf παρθένος zu bez.)

³⁵ φλαῦρος 3 unvernünftig, n.hier: „Flausen“

³⁶ κολακεύω umschmeicheln, verehren

³⁷ ἐπιμελής 2 sorgfältig, aufmerksam

³⁸ εὔπορος 2 wohlhabend

³⁹ ταλάντων κτήματα γεωργεῖν „Geld-Besitz anbauen“

⁴⁰ ἀστικός 3 charmant (ό νεανίσκος: Sostratos)

⁴¹ ἡ διατριβή Lebensart ⁴² ἡ θήρα Jagd

⁴³ [...] Lücke im Text, es fehlt etwa ὄρῶ...

⁴⁴ παραβάλλω intr.: vorbeikommen

⁴⁵ ἐνθεαστικός 3 verzückt, begeistert

⁴⁶ ποέω = ποιέω hier: bewirken ⁴⁷ τὰ κεφάλαια/ τὰ καθ' ἔκαστα das Wesentliche/die Einzelheiten

⁴⁷ κεφάλαιον, -ou/Pl. Hauptache, das Wesentliche

⁴⁸ ὁ ἐρῶν, -ῶντος (subst.Part.m.) „Verliebter“

⁴⁹ ὁ συγκυνηγέτης, -ou Jagdgefährte (Chaireas, den S. auch als Vertraten in Liebesdingen mitgenommen hat)

⁵⁰ συγκοινώ M: etw. besprechen (ein Geheimnis teilen)

Im 1.Akt treten Sostratos, sein Begleiter Chaireas (ebenfalls aus gutem Hause) und Sostratos' Sklave Pyrrhias – „Rotschopf“, die Figur des durchtriebenen Handlangers- auf, um unauffällig just in der Gegend zu jagen, in der Sostratos' Angebetete lebt; als plötzlich...

(82) (Σω) Τί τοῦτο, παῖ;¹
 (Πν) Φεύγετε.
 (Σω) Τί ἔστι;
 (Πν) Βάλλομαι βώλοις,² λίθοις·
 ἀπόλωλα.³
 (Σω) Βάλλει;⁴ Ποῖ,⁵ κακόδαιμον;
 (Πν) Οὐκέτι
 85 ίσως διώκει;
 (Σω) Μὰ Δι'^(α).
 (Πν) Ἐγὼ δ' ώμην.
 (Σω) Τί δαὶ⁶ λέγεις;
 (Πν) Ἀπαλλαγῶμεν, ίκετεύω σε.
 (Σω) Ποῖ;
 (Πν) Ἀπὸ τῆς θύρας ἐντεῦθεν ὡς πορρωτάτῳ.
 'Οδύνης γὰρ νιὸς⁷ ἦν· κακοδαιμονῶν⁸ τις ἦ
 μελαγχολῶν ἄνθρωπος οἰκῶν ἐνθαδί
 90 τὴν οἰκίαν, πρὸς ὅν μ' ἐπεμπεῖς []⁹
 μεγάλου κακοῦ· τοὺς δακτύλους κατέαξα¹⁰ γὰρ
 σχεδόν τι προσπταίων¹¹ ἀπαντας []
 [Σω]
 ἐλθών;
 (Πν) Τί; Πεπαρώνηκε.¹² Δεῦρο []
 [Σω]
 εὔδηλός ἐστι.
 (Πν) Νὴ Δι', ἐξώλης¹³ ἄρα,

¹ παῖς, παιδός m./f. auch: SklavIn

² βώλος, -ou f. Erdscholle, -klumpen

³ intr.Perf. zu ἀπόλλυμι M: umkommen

⁴ 2.Sg.Pass.!

⁵ erg. βάλλει; iron. (etwa: auf den Hintern?)

⁶ δαὶ (Part.) denn, weiter(s)

⁷ „Sohn des Schmerzes“: etwa „ordentlich was abbekommen“ ⁸ κακοδαιμονέω, μελαγχολέω ein unglücklicher bzw. negativer Mensch sein

⁹ [] im folgenden vermehrt Textausfall

¹⁰ κατάγνυμι Aor. κατέαξα (zer)brechen

¹¹ προσπταίω anstoßen

¹² παροινέω betrunken sein; hier metaphor.

¹³ ἐξώλης 2 elend; ganz und gar („möchte ich umkommen“: Beteuerung, die die im ausgefallenen Text stehende Aussage unterstreicht)

- 95 Σώστρατ', ἀπολοίμην· ἔχε δέ πως φυλακτικῶς.
 Ἄλλ' οὐ δύναμαι λέγειν, προσέστηκεν δέ μοι
 τὸ πνεῦμα. Κόψας τὴν θύραν τῆς οἰκίας
 τὸν κύριον ζητεῖν ἔφην.¹⁴ προῆλθε μοι
 γραῦς¹⁵ τις κακοδαίμων, αὐτόθεν δ' οὐ νῦν λέγων
 100 ἔστηκ', ἔδειξεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ λοφίδιου¹⁶
 ἐκεῖ περιφθειρόμενον ἀχράδας,¹⁷ ἢ πολὺν
 κύφων¹⁸ ἔαυτῷ συλλέγοντ'(α).
 (Χα) Ως ὁργίλως.¹⁹
 Τί, ὡ μακάρι'(ε);
 (Πν) Ἐγὼ μὲν εἰς τὸ χωρίον
 ἐμβὰς²⁰ ἐπορευόμην πρὸς αὐτὸν καὶ πάνυ
 105 πόρρωθεν, εἶναί τις φιλάνθρωπος σφόδρα
 ἐπιδέξιός²¹ τε βουλόμενος, προσεῖπα²² καὶ
 „Ηκω τι“ φημί „πρός σε, πάτερ, ἰδεῖν τί σε
 σπεύδων²³ ὑπὲρ σοῦ πρᾶγμα“· ὁ δ' εὐθύς „Ἀνόσιε
 ἄνθρωπέ,“ φησιν, „εἰς τὸ χωρίον δέ μου
 110 ἥκεις σύ; Τί μαθών;“²⁴ Βῶλον αἴρεταί²⁵ τινα·
 ταύτην ἀφίστη εἰς τὸ πρόσωπον αὐτό μου.
 (Χαι) Ἐς κόρακας.
 (Πν) Ἐν ὅσῳ²⁶ δ' „Ἄλλά σ' ὁ Ποσειδῶν²⁷ λέγων
 κατέμυσα, χάρακα²⁸ λαμβάνει πάλιν τινά·
 ταύτη μ' ἐκάθαιρε,²⁹ „Σοὶ δὲ κάμοὶ πρᾶγμα τί
 115 ἐστιν;“³⁰ λέγων, „Τὴν δημοσίαν οὐκ οἰσθ' ὁδόν;“
 ὁξύτατον ἀναβιῶν τι.
 (Χαι) Μαινόμενον λέγεις
 τελέως γεωργόν.
 (Πν) Τὸ δὲ πέρας³¹ φεύγοντα γὰρ
 δεδίωχ' ἵσως με στάδια πέντε καὶ δέκα,
 περὶ τὸν λόφον πρώτιστον, εἴθ' οὔτω κάτω
 120 εἰς τὸ δασὺ³² τοῦτο, σφενδονῶν³³ βώλοις, λίθοις,
 ταῖς ἀχράσιν, ὡς οὐκ εἶχεν οὐδὲν ἄλλ' ἔτι.
 Ἀνήμερόν³⁴ τι πρᾶγμα τελέως, ἀνόσιος
 γέρων. Ἰκετεύω σ', ἄπιτε.
 (Σω) Δειλίαν λέγεις.³⁵
 (Πν) Οὐκ ἴστε τὸ κακὸν οἵον ἐστι. Κατέδεται
 125 ἡμᾶς.
 (Χαι) Τυχόν³⁶ ἵσως· ὅδ' ὀδυνώμενός³⁷ τι νῦν
 τετύχηκε· διόπερ ἀναβαλέσθαι³⁸ μοι δοκεῖ
 αὐτῷ προσελθεῖν, Σώστρατ' εὖ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
 πρὸς πάντα πράγματ' ἐστὶ πρακτικώτερον
 εὐκαιρία.
 (Πν) Νοῦν ἔχετ'(ε).
 (Χαι) Υπέρπικρον δέ τι
 130 ἐστὶν πένης γεωργός, οὐχ οὗτος μόνος,

¹⁴ φημί *Prät.* ἔφην +*Inf.*: behaupten, dass...

¹⁵ γρᾶνς, γραώς alte Frau

¹⁶ λοφίδιον, -ον Hügel

¹⁷ περιφθείρομαι M *hier*: sich ärmlich ernähren (von: +*Akk.*), ἀχράς, -άδος (Most-) Birne

¹⁸ κύφων, -ωνος (Holz-)Last

¹⁹ ὁργίλος 3 zornig; bösartig (*hier*: iron.!)

²⁰ ἐμβαίνω betreten

²¹ ἐπιδέξιος 3 höflich

²² =προσείπον

²³ σπεύδω *hier*: ernsthaft (eine Angelegenheit) betreiben

²⁴ τί μαθών; „auf was hinauf?“

²⁵ αἴρω aufheben

²⁶ ἐν ὅσῳ während (...noch)

²⁷ verkürzter Fluch, zu erg. etwa „möge...verderben“

²⁸ χάραξ, -ακος f.(m.) Stock, Pfahl

²⁹ καθαίρω „putzen“ =verprügeln

³⁰ πρᾶγμά μοι ἐστιν etw. zu schaffen haben (mit jem.)

³¹ πέρας (*Adv.*) darüber hinaus

³² δασύς, -εῖα, -ύ dicht; *Subst.n.*: Dickicht, Wildnis

³³ σφενδονέω schleudern; beschließen mit

³⁴ ἀνήμερος 2 unerfreulich, böswillig

³⁵ λέγω *hier* +*Akk.*: sprechen von, „mit etw. kommen“; δειλία, -ας Feigheit

³⁶ τυχόν (*adv.Part.n.*) wenn es sich ergibt

³⁷ ὀδυνάομαι DP Kummer haben

³⁸ ἀναβάλλω M: aufschieben

σχεδὸν δ' ἄπαντες. Ἄλλ' ἔωθεν³⁹ αὔριον
ἐγὼ πρόσειμ' αὐτῷ μόνος, τὴν οἰκίαν
ἐπείπερ οἶδα. Νῦν δ' ἀπελθὼν οἴκαδε
καὶ σὺ διάτριβε· τοῦτο δ' ἔξει κατὰ τρόπον.⁴⁰

135 (Πν) Πράττωμεν οὕτως.

(Σω) Πρόφασιν⁴¹ οὗτος ἄσμενος
εἰληφεν· εὐθὺς φανερὸς⁴² ἦν οὐχ ἡδέως
μετ' ἐμοῦ βαδίζων οὐδὲ δοκιμάζων⁴³ πάνυ
τὴν ἐπιβολὴν⁴⁴ τὴν τοῦ γάμου. Κακὸν δὲ σὲ
κακῶς ἄπαντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί,
140 μαστιγία.⁴⁵

(Πν) Τί δ' ἡδίκηκα, Σώστρατε;

(Σω) Κακῶς ἐπόεις⁴⁶ τὸ χωρίον τι δηλαδῆ.⁴⁷

(Πν) Οὐ μὰ Δί¹ ἔκλεπτον.

(Σω) Ἐλλ' ἔμαστίγου σέ τις
οὐδὲν ἀδικοῦντα;

(Πν) Καὶ πάρεστί γ' ούτοσί
αὐτός· ὑπάγω,⁴⁸ βέλτιστε. Σὺ δὲ τούτῳ λάλει.

145 (Σω) Οὐκ ἀν δυναίμην ἀπίθανός⁴⁹ τις εἴμ' ἀεὶ²
ἐν τῷ λαλεῖν. Ποῖον λέγει[ ]ν;
Οὐ πάνυ φιλάνθρωπον βλέπειν μοι φαίνεται,
μὰ τὸν Δί¹· ὡς δ' ἐσπούδακ'(ε). Ἐπανάξω⁵⁰ βραχὺ³
ἀπὸ τῆς θύρας. Βέλτιον. Ἄλλὰ καὶ βοᾶ
150 μόνος βαδίζων. Οὐχ ὕγιαίνειν μοι δοκεῖ.
Δέδοικα μέντοι, μὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς,
αὐτόν. Τί γάρ ἄν τις μὴ οὐχὶ τάληθῇ λέγοι;

KNHMΩΝ

'Εἰτ' οὐ μακάριος ἦν ὁ Περσεὺς κατὰ δύο
τρόπους ἐκεῖνος, ὅτι πετηνὸς⁵¹ ἐγένετο
κούδενὶ συνήντα⁵² τῶν βαδίζοντων χαμαί,
εἴθ' ὅτι τοιοῦτο κτῆμ' ἐκέκτηθ', ω̄ λίθους
ἄπαντας ἐπόει τοὺς ἐνοχλοῦντας,⁵³ "Οπερ ἐμοὶ⁴
νῦν γένοιτ'⁵ οὐδὲν γάρ ἀφθονώτερον⁵⁴
λιθίνων γένοιτ' ἄν ἀνδριάντων⁵⁵ πανταχοῦ.

160 Νῦν δ' οὐ βιωτόν ἐστι, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.

Λαλοῦσ' ἐπεμβαίνοντες εἰς τὸ χωρίον
ἢδη· παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν γάρ, νὴ Δία,
εἴωθα διατρίβειν, δις οὐδ' ἐργάζομαι
τοῦτο τὸ μέρος τοῦ χωρίου, πέφευγα δὲ

165 διὰ τοὺς παριόντας. Ἄλλ' ἐπὶ τοὺς λόφους ἄνω
ἢδη διώκουσ'.⁵⁶ "Ω πολυπληθείας ὄχλουν.
Οἴμοι, πάλιν τις οὐτοσὶ πρὸς ταῖς θύραις
ἔστηκεν ἡμῶν.

(Σω) Ἀρα τυπτήσει γέ με;

(Κν) Ἐρημίας οὐκ ἔστιν οὐδαμοῦ τυχεῖν,

³⁹ ἔωθεν (*Adv.*) morgens (bei Tagesanbruch)

⁴⁰ „das wird passen/sich ergeben“

⁴¹ πρόφασις, -εως Vorwand, Ausrede

⁴² φανερός εἰμι +*prōd. Part.* =φαίνομαι

⁴³ δοκιμάζω positiv aufnehmen, schätzen

⁴⁴ ἐπιβολή, -ῆς Anbahnung

⁴⁵ μαστιγίας, -ου „Peitschenkerl“, Galgenstrick (*jem., der Strafe verdient hat; gemeint ist Pyrrhias*)

⁴⁶ ποέω =ποιέω; κακῶς ποιέω +Akk. schädigen

⁴⁷ δηλαδῆ (*Adv.*) klarerweise, offensichtlich

⁴⁸ ὑπάγω sich davonmachen (*davon neugr. πάω gehen*)

⁴⁹ ἀπίθανος 2 ohne Überzeugungskraft, schlecht im Reden

⁵⁰ ἐπανάγω *intr.*: sich zurückziehen

⁵¹ πετηνός 3 geflügelt (*gemeint ist das Flügelross Pegasos, auf dem Perseus ritt*)

⁵² συναντάω begegnen

⁵³ ἐνοχλέω belästigen

⁵⁴ ἀφθονος 2 zahlreich

⁵⁵ ἀνδριάς, -άντος m. Statue

⁵⁶ διώκω verfolgen, jem. nachlaufen

170 οὐδ' ἀν ἀπάγξασθαι⁵⁷ τις ἐπιθυμῶν τύχη.
 (Σω) Ἐμοὶ χαλεπαίνεις;⁵⁸ Περιμένω,⁵⁹ πάτερ, τινὰ
 ἐνταῦθα· συνεθέμην⁶⁰ γάρ.
 (Κν) Οὐκ ἐγὼ λεγον;
 Τουτὶ στοὰν νενομίκατ' ἢ τὸ τοῦ Λεώ;⁶¹
 Πρὸς τὰς ἐμὰς θύρας, ἐὰν ίδεῖν τινα
 175 βιούλησθε, συντάττεσθ' ἀπαντᾶν· παντελῶς,⁶²
 καὶ θῶκον⁶³ οἰκοδομήσατ', ἀν ἔχητε νοῦν,
 μᾶλλον δὲ καὶ συνέδριον.⁶⁴ Ὡ τάλας ἐγώ,
 ἐπηρεασμὸς⁶⁵ τὸ κακὸν εἶναί μοι δοκεῖ.
 (Σω) Οὐ τοῦ τυχόντος,⁶⁶ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πόνου
 180 τουτὶ τὸ πρᾶγμά γ', ἀλλὰ συντονωτέρου.⁶⁶
 Πρόδηλόν ἐστιν. Ἀρ' ἐγὼ πορεύσομαι
 ἐπὶ τὸν Γέταν τὸν τοῦ πατρός;⁶⁷ Νὴ τοὺς θεοὺς
 ἐγωγ· ἔχει τι διάπυρον⁶⁸ καὶ πραγμάτων
 ἐμπειρός ἐστιν παντοδαπῶν· τὸ δύσκολον
 185 τὸ τοῦδ' ἐκεῖνος [ ] ἀπώσετ',⁶⁹ οἵδ' ἐγώ.
 Τὸ μὲν χρόνον γὰρ ἐμποεῖν τῷ πράγματι
 ἀποδοκιμάζω. Πόλλ' ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ
 γένοιτ' ἄν. Ἀλλὰ τὴν θύραν πέπληχέ τις.

Nun tritt Knemons Tochter auf (sie trägt das ganze Stück hindurch die Bezeichnung KOPH „Mädchen“).

KOPH

Οἴμοι τάλαινα¹ τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν·
 τί νῦν ποήσω; Τὸν κάδον² γὰρ ἡ τροφὸς
 ἰμῶσ³ ἀφῆκεν εἰς τὸ φρέαρ.
 (Σω) Καὶ Φοῖβε Παιάν, ὁ Διοσκόρω φίλω,
 195 κάλλους ἀμάχου.⁴
 (Κο) Θερμὸν δ' ὕδωρ προσέταξέ μοι
 ποιεῖν ὁ πάππας⁵ ἔξιών.
 (Σω) Ἄνδρες, τέρας.
 (Κο) Ἐὰν δὲ τοῦτ' αἴσθητ', ἀπολεῖ κακῶς
 παίων ἐκείνην. Οὐ σχολὴ ματ[ ]
 ὁ φίλταται Νύμφαι, παρ' ὑμῶν ληπτέον.⁷
 200 Αἰσχύνομαι μέν, εἴ τινες θύουσ' ἄρα
 ἔνδον,⁸ ἐνοχλεῖν.
 (Σω) Ἄλλ' ἀν ἐμοὶ δῶς, αὐτίκα
 βάψας⁹ ἐγώ σοι τὴν ὑδρίαν ἥξω φέρων.
 (Κο) Ναὶ πρὸς θεῶν, ἄνυσον¹⁰ δ'(έ).
 (Σω) Ελευθερίως¹¹ γέ πως
 ἄγροικός ἐστιν. Ὡ πολυτίμητοι θεοί,
 205 τίς ἀν ἐμὲ σώσαι δαιμόνων;
 (Κο) Τάλαιν['] ἐγώ,
 τίς ἐψόφηκεν;¹² Ἀρ' ὁ πάππας ἔρχεται;

⁵⁷ ἀπάγχω aufhängen
⁵⁸ χαλεπαίνω jem. böse sein, etw. übelnehmen
⁵⁹ περιμένω +Akk.: jem. erwarten
⁶⁰ συντίθημι M: etw. ausmachen, vereinbaren

⁶¹ τὸ τοῦ Λεώ „(Platz für) Volksversammlung“ (iron.)

⁶² παντελῶς vollkommen; „na super“
⁶³ θῶκος, -ou Sitzgelegenheit
⁶⁴ συνέδριον, -ou Versammlungs-/Veranstaltungshalle
⁶⁵ ἐπηρεασμός, -oū (böswillige Ruhe-) Störung
⁶⁶ τυχών, -οῦσα, -όν (Part.) hier: gewöhnlich, alltäglich; σύντονος 2 anstrengend

⁶⁷ erg. δοῦλον
⁶⁸ διάπυρος 2 „feuergehärtet“, unerschrocken; durchtrieben

⁶⁹ ἀπωθέω F ἀπώσομαι wegstoßen, austreiben

¹ τάλας, -αινα, -αν +Gen.: elend wegen/mit etw.
² κάδος, -ου Krug
³ ἰμώω (aus dem Brunnen) schöpfen

⁴ ἄμαχος 2 unwiderstehlich (Gen.d.Ausrufs)

⁵ πάππας (-ou) Väterchen (Kosewort)

⁶ [] Textausfall; etwa „zu vergeuden“ oder „Hilfe/Unterstützung“ (zu ληπτέον)

⁷ Verb.-Adj. II von λαμβάνω

⁸ ἔνδον (Adv.) „drinnen“: gemeint ist das Nymphenheiligtum im Vordergrund der Szene

⁹ βάπτω „eintauchen“ (gekünstelter Ausdruck)

¹⁰ ἀνύ(τ)ω beenden, „rasch machen“

¹¹ ἐλευθέριος 3 edel

¹² ψοφέω lärmeln, ein Geräusch machen

Ἐπειτα πληγὰς λήψοιμ', ἃν με καταλάβῃ
ἔξω.

(Daos, der einzige Sklave des Hauses, tritt auf.)

ΔΑΟΣ Διατρίβω σοι διακονῶν¹³ πάλαι
ἐνταῦθ', οὐδὲ σκάπτει¹⁴ μόνος. Πορευτέον

210 πρὸς ἐκεῖνόν ἔστιν. Ὡς κάκιστ' ἀπολουμένη
Πενία, τί σ' ἡμεῖς τηλικοῦτ¹⁵ ἐφεύρομεν;
τί τοσοῦτον ἡμῖν ἐνδελεχῶς¹⁶ οὕτω χρόνον
ἔνδον κάθησαι καὶ συνοικεῖς;

(Σω) Λάμβανε
τηνδί.

¹³ διακονέω dienen; arbeiten

¹⁴ σκάπτω graben; Gartenarbeit verrichten

¹⁵ τηλικοῦτο (Adv.) so sehr, so viel

¹⁶ ἐνδελεχῆς 2 zusammenhängend, ununterbrochen

Daos entdeckt Sostratos, und der zieht sich zurück. Der Sklave fürchtet eine Rüge Knemons, weil er dessen Tochter nicht streng genug beaufsichtigte, und beschließt Gorgias, den Bruder des Mädchens (der mit seiner Mutter vom Vater getrennt lebt) zu Hilfe zu holen. Eine Prozession nähert sich dem Pan- und Nymphenheiligtum, und Daos tritt ab (Choreinlage mit Gesang und Tanz).

Im 2. Akt berichtet Sostratos –im Selbstgespräch-, er habe den einfallsreichen Sklaven Getas nicht treffen können, da seine Mutter ihn für eine Opfergesellschaft benötigte – Picknicks bei ländlichen Heiligtümern sind ihre Lieblingsbeschäftigung. (Wie sich noch herausstellen wird, ist diesmal der Besuch genau des Heiligtums vor Knemons Grundstück geplant; das weiß Sostratos nur noch nicht.) Also kommt der junge Herr doch selbst, um Anbahnungen vorzunehmen. Auf der anderen Seite treten der Sklave Daos und Knemons Sohn Gorgias auf, der sich um die Ehre seiner Schwester selbst kümmern will; er begegnet Sostratos und hält einen etwas langatmigen Vortrag über das Schicksal, die Streiche der Reichen & dass sie sich den Armen gegenüber nicht hochmütig zeigen sollten.

(Σω) Ἀτοπον¹ δέ σοί τι φαίνομαι νυνὶ ποεῖν;
(Γο) Ἔργον δοκεῖς μοι φαῦλον ἐζηλωκέναι,²

290 πείσειν νομίζων ἐξαμαρτεῖν παρθένον
ἔλευθέραν, ἢ καιρὸν ἐπιτηρῶν³ τινα
κατεργάσασθαι πρᾶγμα θανάτων ἄξιον
πολλῶν.

(Σω) Ἀπολλον.

(Γο) Οὐ δίκαιόν ἔστι γοῦν
τὴν σὴν σχολὴν τοῖς ἀσχολουμένοις⁴ κακὸν

295 ἡμῖν γενέσθαι. Τῶν δ' ἀπάντων ἵσθ' ὅτι
πτωχὸς⁵ ἀδικηθείς ἔστι δυσκολώτατον.
Πρῶτον μέν ἐστ' ἐλεινός,⁶ εἶτα λαμβάνει
οὐκ εἰς ἀδικίαν, ὅσα πέπονθ', ἀλλ' εἰς ὕβριν.

(Σω) Μειράκιον,⁷ οὕτως εὐτυχοίης,⁸ βραχὺ τι μου
ἄκουσον-

(Δα) Εὖ γε, δέσποιθ', οὕτω πολλά μοι
ἀγαθὰ γένοιτο.⁹

(Σω) -καὶ σύ γ', οὐ λαλῶν πρὶν μαθεῖν.
Κόρην τιν' εἶδον ἐνθαδί· ταύτης ἐρῶ.

Εἰ τοῦτ' ἀδίκημ' εἴρηκας, ἥδικηκ' ἵσως.

305 Τί γὰρ ἃν τις εἴποι; Πλὴν¹⁰ πορεύομ' ἐνθάδε
οὐχὶ πρὸς ἐκείνην, βούλομαι δ' αὐτῆς ἰδεῖν

¹ ἀτοπος 2 unvernünftig, abartig

² ζηλώω (nach-)eifern, verfolgen, eifrig betreiben

³ ἐπιτηρέω abwarten

⁴ ἀσχολέω keine Zeit haben, voll beschäftigt sein

⁵ πτωχός, -οῦ Bettler, armer Mensch

⁶ ἐλεινός 3 bedauernswert

⁷ μειράκιον, -ου junger Mann

⁸ „möge es dir nur gut gehen“ (Beteuerung)

⁹ so viel Gutes...wie (erg. „seine Worte“: iron. Missverständnis)

¹⁰ πλὴν (Adv.) hier: nur

- τὸν πατέρ'. Ἐγὼ γάρ, ὃν ἐλεύθερος, βίον¹¹
 ίκανὸν ἔχων, ἔτοιμός εἰμι λαμβάνειν
 αὐτὴν ἄπροικον,¹² πίστιν ἐπιθεὶς διατελεῖν¹³
 στέργων. Ἐπὶ κακῷ δ' εἰ προσελήλυθ' ἐνθάδε
 ἦ βουλόμενος ὑμῶν τι κακοτεχνεῖν¹⁴ λάθρᾳ,¹⁵
 οὗτός μ' ὁ Πάν, μειράκιον, αἱ Νύμφαι θ' ἅμα
 ἀπόπληκτον¹⁶ αὐτοῦ πλησίον τῆς οἰκίας
 ἥδη ποήσειαν. Τετάραγμ', εὖ ἵσθ' ὅτι,
 οὐδὲ μετρίως, εἴ̄ σοι τοιοῦτος φαίνομαι.
- 310 (Γο) Ἄλλ' εἴ̄ τι κάγω¹⁷ τοῦ δέοντος¹⁸ σφοδρότερον
 εἴρηκα, μηδὲν τοῦτο λυπείτω σ' ἔτι.
 ᾖ Αμα γὰρ μεταπείθεις¹⁹ ταῦτα καὶ φίλον μ' ἔχεις,
 οὐκ ἀλλότριος δ' ὕν, ἀλλ' ἀδελφὸς τῆς κόρης
 ὁμομήτριος,²⁰ βέλτιστε, ταῦτά σοι λέγω.
- 315 (Σω) Καὶ χρήσιμός γ' εἶ, νῆ Δῖ, εἰς τὰ λοιπά μοι.
 (Γο) Τί χρήσιμος;
 (Σω) Γεννικὸν ὄρῳ σε τῷ τρόπῳ.
 (Γο) Οὐ πρόφασιν εἰπὼν²¹ βούλομ' ἀποπέμψαι
 κενήν,
 τὰ δ' ὄντα πράγματ' ἐμφανίσαι.²² Ταύτη πατέρ
 ἐσθ' οἶος οὐδεὶς γέγονεν οὔτε τῶν πάλαι
 320 ἀνθρωπος οὔτε τῶν καθ' ἡμᾶς.²³
- (Σω) Ο χαλεπός·
 σχεδὸν οἶδ'(α).
 (Γο) Ὑπερβολή²⁴ τις ἐστὶν τοῦ κακοῦ.
 Τούτῳ ταλάντων ἔστ' ἵσως τουτὶ δυεῖν
 τὸ κτῆμα.²⁵ Τοῦτ' αὐτὸς γεωργῶν διατελεῖ²⁶
 μόνος, συνεργὸν δ' οὐδέν' ἀνθρώπων ἔχων,
 οὐκ οἰκέτην²⁷ οἰκεῖον, οὐκ ἐκ τοῦ τόπου
 μισθωτόν,²⁸ οὐχὶ γείτον', ἀλλ' αὐτὸς μόνος.
 Ἡδιστόν ἐστ' αὐτῷ γὰρ ἀνθρώπων ὄρᾶν
 οὐδένα. Μεθ' αὐτοῦ τὴν κόρην ἐργάζεται
 330 ἔχων²⁹ τὰ πολλά· προσλαλεῖ ταύτῃ μόνῃ,
 ἔτερῳ δὲ τοῦτ' οὐκ ἀν ποήσαι ράδιως.
 Τότε φησὶν ἐκδώσειν³⁰ ἐκείνην, ἡνίκ³¹ ἀν
 ὁμότροπον³² αὐτῷ νυμφίον³³ λάβῃ.
 (Σω) Λέγεις
 οὐδέποτε.
- 335 (Γο) Μὴ δὴ πράγματ', ὡς βέλτιστ', ἔχε·³⁴
 μάτην γὰρ ἔξεις. Τοὺς δ' ἀναγκαίους³⁵ ἔα
 ἡμᾶς φέρειν ταῦθ', οἵς δίδωσιν ἡ τύχη.
 (Σω) Πρὸς τῶν θεῶν οὐπώποτ' ἡράσθης τινός,
 μειράκιον;
- 340 (Γο) Οὐδ' ἔξεστί μοι, βέλτιστε.
 (Σω) Πῶς;

¹¹ βίος, -ου *hier*: Lebensunterhalt

¹² ἄπροικος f. ohne Mitgift

¹³ διατελέω F διατελῶ das Leben verbringen, ausharren

¹⁴ κακοτεχνέω böse Tricks anwenden

¹⁵ λάθρᾳ (Adv.) heimlich vor (+Gen.)

¹⁶ ἀπόπληκτος 2 vom Schlag getroffen, tot

¹⁷ =καὶ ἔγω (Krasis)

¹⁸ τὸ δέον (subst.Part.) das Nötige

¹⁹ μεταπείθω überzeugen von (+Akk.)

²⁰ ὁμομήτριος 2 von derselben Mutter

²¹ πρόφασιν (dazu κενήν) λέγω falsche Versprechungen machen

²² ἐμφανίζω klarmachen

²³ καθ' ἡμᾶς zu unserer Zeit, heutzutage

²⁴ ὑπερβολή, -ῆς Übertreibung, Steigerung

²⁵ τουτὶ...τὸ κτῆμα dieses Landgut da

²⁶ διατελέω *hier*: die Zeit verbringen

²⁷ οἰκέτης, -ου Sklave

²⁸ μισθωτός, -οῦ gemieteter (*Land-*) Arbeiter

²⁹ ἔχων dav.abh. τὴν κόρην; ἐργάζεται *intr.*: er arbeitet

³⁰ ἐκδίδωμι verheiraten ³¹ ἡνίκα (Konj.) als, wenn

³² ὁμότροπος 2 charakterlich gleichartig

³³ νύμφιος, -ου Bräutigam; Schwiegersohn

³⁴ πράγματα ἔχω Schwierigkeiten haben; sich Sorgen machen ³⁵ ἀναγκαῖος, -ον auch: Verwandter

Τίς ἔσθ' ὁ κωλύων;

(Γο) Ό τῶν ὄντων κακῶν
λογισμός,³⁶ ἀνάπταυσιν διδοὺς οὐδ' ἡντινοῦν.

345 (Σω) Οὕ μοι δοκεῖς· ἀπειρότερον γοῦν διαλέγει³⁷
περὶ ταῦτ' ἀποστήναι κελεύεις μ'. Οὐκέτι
τοῦτ' ἔστιν ἐπ' ἐμοί,³⁸ τῷ θεῷ δέ.

(Γο) Τοιγαροῦν
οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, μάτην δὲ κακοπαθεῖς.³⁹

(Σω) Οὐκ, εἰ λάβοιμι τὴν κόρην.

350 (Γο) Οὐκ ἂν λάβοις.

[ ]να συνακολουθήσας ἐμοὶ⁴⁰
[ ]παρατης.⁴⁰ πλησίον γὰρ τὴν νάπην
ἐργάζεθ' ἡμῶν.

(Σω) Πῶς;

(Γο) Λόγον τιν' ἐμβαλῶ
περὶ τοῦ γάμου τοῦ τῆς κόρης· τὸ τοιοῦτο γὰρ
ἴδοιμι καν αὐτὸς γενόμενον⁴¹ ἄσμενος.

355 Εὐθὺς μαχεῖται πᾶσι, λοιδορούμενος⁴²
εἰς τοὺς βίους, οὓς ζωσι· σὲ δέ ἄγοντ' ἂν ίδῃ
σχολὴν τρυφῶντά⁴³ τ', οὐδ' ὄρῶν γ' ἀνέξεται.

(Σω) Νῦν ἔστ' ἔκει;

(Γο) Μὰ Δι', ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον
ἔξεισιν, ἦν⁴⁴ εἴωθεν.

(Σω) Ω τᾶν,⁴⁵ τὴν κόρην

360 ἄγων μεθ' αὐτοῦ, φῆς;

(Γο) Ὁπως ἂν τοῦτο γε
τύχῃ.

(Σω) Βαδίζειν εἰμ' ἔτοιμος, οἱ λέγεις.

'Αλλ', ἀντιβολῶ, συναγώνισαί μοι.

(Γο) Τίνα τρόπον;

(Σω) "Οντινα τρόπον; Προάγωμεν⁴⁶ οἱ λέγεις.

(Δα) Τί οὖν;

365 'Εργαζομένοις ἡμῖν παρεστήξεις⁴⁷ ἔχων
χλανίδα;⁴⁸

(Σω) Τί δὴ γὰρ οὐχί;

(Δα) Ταῖς βώλοις βαλεῖ
εὐθὺς σ', ἀποκαλεῖ τ' ὅλεθρον ἀργόν.⁴⁹ 'Αλλὰ δεῖ
σκάπτειν⁵⁰ μεθ' ἡμῶν σ'. εἰ τύχοι γάρ, τοῦτ' ίδων
ἴσως ἂν ὑπομείνει⁵¹ καὶ παρὰ σοῦ τινα
λόγον, νομίσας αὐτουργὸν⁵² εἶναι τῷ βίῳ
πένηθ'(α)⁵³.

(Σω) Ἐτοιμος πάντα πειθαρχεῖν.⁵⁴ Αγε.

(Γο) Τί κακοπαθεῖν σαντὸν βιάζῃ;

(Δα) Βούλομαι
ώς πλεῖστον ἡμᾶς ἐργάσασθαι τήμερον

³⁶ ὁ λογισμός, -οῦ Berechnung, (Ab-) Rechnung

³⁷ 2.Sg.M/P!

³⁸ ἐπί τινι ἔστιν es liegt in jem. Gewalt

³⁹ κακοπαθέω sich quälen

⁴⁰ mehrfacher Textausfall; G. macht S. zumindest den Vorschlag, ihn zum Vater zu begleiten (ἀκολουθέω +Dat. mit jem. mitgehen)

⁴¹ τὸ τοιοῦτο...γενόμενον wenn das passiert, eine solche Entwicklung

⁴² λοιδορέω/M schmähen, beschimpfen

⁴³ σχολὴν ἄγω nichts (beruflich) tun, τρυφάω im Luxus schwelgen

⁴⁴ erg. οὖδόν „den gewohnten Weg“

⁴⁵ ω τᾶν mein Lieber...!

⁴⁶ προάγω intr.: vor-/weitergehen

⁴⁷ παρίσταμαι M Perf.-F παρεστήξω +Dat.: jem. gegenübertreten

⁴⁸ χλανίς, -ίδος (teurer) Umhang

⁴⁹ ἀποκαλέω F ἀποκαλῶ jem. verfluchen (als...); ἀργός 3 faul

⁵⁰ σκάπτω graben, Feldarbeit verrichten

⁵¹ ὑπομένω aushalten, sich gefallen lassen

⁵² αὐτουργός 2 selbst tätig

⁵³ πένητς, -ητος m. Armer

⁵⁴ πειθαρχέω folgen, gehorchen

τοῦτόν τε τὴν ὄσφυν ἀπορρήξανθ⁵⁵ ἄμα
παύσασθ’ ἐνοχλοῦνθ⁵⁶ ἡμῖν προσιόντα τ’ ἐνθάδε.
 375 (Σω) Ἐκφερε δίκελλαν.⁵⁷

(Δα) Τὴν παρ’ ἔμοῦ λαβὼν ἴθι.
Τὴν αίμασιὰν⁵⁸ ἐποικοδομήσω γὰρ τέως⁵⁹
ἐγώ. Ποητέον δὲ καὶ τοῦτ’ ἐστί.

(Σω) Δός.
Ἄπεσωσας.⁶⁰

(Δα) Υπάγω, τρόφιμ⁶¹ ἐκεῖ διώκετε.

(Σω) Οὔτως ἔχω· παραποθανεῖν ἥδη με δεῖ
380 ἦ ζῆν ἔχοντα τὴν κόρην.

(Γο) Εἴπερ λέγεις
ἄφρονεῖς, ἐπιτύχοις.

(Σω) Ω πολυτίμητοι θεοί,
οἵς ἀποτρέπεις⁶² νῦν γάρ, ὃς οἴει, με σύ,
τούτοις παρώξυμμ⁶³ εἰς τὸ πρᾶγμα διπλασίως.
Εἰ μὴ γὰρ ἐν γυναιξίν⁶⁴ ἐστιν ἡ κόρη
 385 τεθραμμένη μηδ’ οἶδε τῶν ἐν τῷ βίῳ
τούτων κακῶν μηδὲν ὑπὸ τηθίδος⁶⁵ τινὸς
δειδιξαμένη⁶⁶ μαίας τ’, ἐλευθερίως δέ πως
μετὰ πατρὸς ἀγρίου μισοπονήρου⁶⁷ τῷ τρόπῳ,
πῶς οὐκ ἐπιτυχεῖν ἐστι ταύτης μακάριον;⁶⁸
 390 Ἄλλ’ ἡ δίκελλ’ ἄγει τάλαντα τέτταρα⁶⁹
αὗτη· προαπολεῖ μ’. Οὐ μαλακιστέον⁷⁰ δ’ ὅμως,
ἐπείπερ ἥργμα⁷¹ καταπονεῖν τὸ πρᾶγμα ἄπαξ.

⁵⁵ ὄσφυς, -όνος f. Hüfte; ἀπορρήγνυμι Aor. ἀπέρρηξα abreißen, brechen

⁵⁶ ἐνοχλέω belästigen (+Dat.)

⁵⁷ δίκελλα, -ης Harke (zur Bodenbearbeitung)

⁵⁸ αίμασιά, -ᾶς steinerne (Grenz-) Mauer

⁵⁹ τέως (Adv.) inzwischen

⁶⁰ ἀποσώζω erretten (durch die Idee der Tarnung)

⁶¹ τρόφιμος 3 erzogen; Subst. „junger Herr“ (leicht iron.)

⁶² οἵς ἀποτρέπεις „mit welchen Argumenten du mich abzubringen versuchst“

⁶³ παροξύνω scharfmachen

⁶⁴ ἐν γυναιξίν „unter Frauen“: übliche Erziehung besserer Töchter im Hause, und ohne Weltverständnis

⁶⁵ τηθίς, -ίδος Amme, Erzieherin

⁶⁶ δειδισκομαι Aor. δειδιξασθαι sich ängstigen, verschüchtert sein

⁶⁷ μισοπόνηρος 2 „das Schlechte hassen“ = rechtschaffen

⁶⁸ Rf.: πῶς οὐκ ἐστι μακάριον...

⁶⁹ ἄγω intr. wiegen (grobe Übertreibung); προαπόλλυμι F προαπολῶ vor der Zeit ins Grab bringen

⁷⁰ μαλακίζομαι Pass. weich/schwach werden

⁷¹ ev. Perf.v. ἄρχομαι DM beginnen (unbelegte Form)

Der von Sostratos' Mutter für das Opferfest angemietete Koch Sikon und der schlaue Getas treten auf, um Vorbereitungen zu treffen; ein besonderes Opfer soll dem Pan dargebracht werden, da Sostratos' Mutter einen verwirrenden Traum hatte: Ihr Sohn musste mit einer Harke Feldarbeit leisten. Schließlich trifft die Opfergesellschaft ein.–

Im 3. Akt kommt Knemon zu dieser Szene und beklagt sich von weitem über die Belästigung. Getas indessen benötigt noch einen Kessel und einiges andere Gerät...

(Γε) Τὸ λεβήτιον,¹ φής, ἐπιλέλησθε; Παντελῶς ἀποκραιπαλάτε.² Καὶ τί νῦν ποιήσομεν;
Ἐνοχλητέον³ τοῖς γειτνιώσι⁴ τῷ θεῷ
ἐσθ’, ὃς ἔοικε. Παιδίον. Μὰ τοὺς θεοὺς
 460 θεραπαινίδια⁵ γὰρ ἀθλιώτερ⁶ οὐδαμοῦ
οἴμαι τρέφεσθαι. Παῖδες. Οὐδὲν ἄλλο πλὴν
κινητιᾶν⁷ ἐπίσταται· παῖδες καλοί·
καὶ διαβαλεῖν, ἐὰν ἵδῃ τις. Παιδίον.
Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι; Παῖδες. Οὐδὲ εἰς

465 ἐστ’ ἔνδον. Ἦήν.⁸ Προστρέχειν τις φαίνεται.

(Κν) Τί τῆς θύρας ἄπτει,⁹ τρισάθλι’, εἰπέ μοι,
ἄνθρωπε;

(Γε) Μὴ δάκρης.¹⁰

(Κν) Εγώ σε νὴ Δία,¹¹

¹ λεβήτιον, -ου Kessel; angesprochen sind (auch im folgenden) niederrangigere SklavInnen

² ἀποκραιπαλάω (noch) betrunken sein

³ Verb.-Adj. II von ἐνοχλέω belästigen (+Dat.)

⁴ γειτνιώσι in der Nachbarschaft leben

⁵ θεραπαινίδιον, -ου (unbedeutende) SklavIn

⁶ ἀθλιός 3/2 hier: armselig

⁷ κινητιάω sich geil/unanständig aufführen

⁸ ἥην (Interj.) gut! also!

⁹ 2.Sg.M!

¹⁰ δάκνω Aor. ἔδακον beißen

¹¹ verkürzter Fluch, erg. etwa: „werde dich fertigmachen“

καὶ κατέδομαί γε ζῶντα.

(Γε) Μή, πρὸς τῶν θεῶν.

(Κν) Ἐμοὶ γάρ ἐστι συμβόλαιον,¹² ἀνόσιε,

470 καὶ σοὶ τι;

(Γε) Συμβόλαιον οὐδέν· τοιγαροῦν προσελήνυθ' οὐ χρέος¹³ σ' ἀπαιτῶν οὐδὲ ἔχων κλητῆρας, ἀλλ' αἰτησόμενος λεβήτιον.

(Κν) Λεβήτιον;

(Γε) Λεβήτιον.

(Κν) Μαστιγία,¹⁴

θύειν με βοῦς οἴει ποεῖν τε ταῦθ', ἄπερ¹⁵

475 νύμεῖς ποεῖτε;

(Γε) Οὐδὲ κοχλίαν¹⁶ ἔγωγέ σε.

Ἄλλ' εὔτύχει, βέλτιστε. Κόψαι τὴν θύραν ἐκέλευσαν αἱ γυναῖκες αἰτήσαί τε με.

Ἐπόησα τοῦτ'· οὐκ ἐστι· πάλιν ἀπαγγελῶ ἐλθῶν ἐκείναις. Ὡ πολυτίμητοι θεοί,

480 ἔχις πολιὸς¹⁷ ἄνθρωπός ἐστιν οὗτοσί.

(Κν) Ἀνδροφόνα θηρίοις.¹⁸ εὐθὺς ὡσπερ πρὸς φίλον κόπτουσιν. Ἄν ήμῶν προσιόντα τῇ θύρᾳ

λάβω τιν', ἀν μὴ πᾶσι τοῖς ἐν τῷ τόπῳ

παράδειγμα ποιήσω, νομίζεθ' ἔνα τινὰ

485 ὄρδαν με τῶν πολλῶν.¹⁹ Ο νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως διευτύχηκεν²⁰ οὗτος, ὅστις ἦν ποτε.

(Σι) Κάκιστ' ἀπόλοι· ἐλοιδορεῖτό σοι;²¹ τυχὸν²² ἥτεις, σκατοφάγ·²³ ὡς οὐκ ἐπίστανταί τινες ποιεῖν τὸ τοιοῦθ'. εὕρηκ' ἔγὼ τούτου τέχνην.

490 διακονῶ²⁴ γὰρ μυρίοις ἐν τῇ πόλει

τούτων τ' ἐνοχλῶ τοῖς γείτοσιν καὶ λαμβάνω

σκεύη²⁵ παρὰ πάντων. Δεῖ γὰρ εἶναι κολακικὸν²⁶

τὸν δεόμενόν του.²⁷ Πρεσβύτερός τις τῇ θύρᾳ

500 ὑπακήκο·²⁸ εὐθὺς πατέρα καὶ πάππαν λέγω.

γραῦς· μητέρ'.²⁹ Ἄν τῶν διὰ μέσου τις ἦ γυνή,

ἐκάλεσ' ιερέαν.³⁰ Ἄν θεράπων[

[...]³¹

ἔγω. Πρόελθε, πατρίδιον· σὲ βούλομαι.

(Κν) Πάλιν αὖ σύ;

(Σι) Παῖ, τί τοῦτ';³²

(Κν) Ἐρεθίζεις μ' ὡσπερεὶ³³

ἐπίτηδες,³⁴ οὐκ εἴρηκά σοι πρὸς τὴν θύραν

μὴ προσιέναι; Τὸν ἴμαντα δός, γραῦ.³⁵

(Σι) Μηδαμῶς,

ἀλλ' ἄφες.³⁶

(Κν) Ἀφες;

(Σι) Βέλτιστε, ναὶ πρὸς τῶν θεῶν.

¹² συμβόλαιον, -ου Verabredung, Geschäft

¹³ χρέος, -ους Schuld(en), κλητήρ, -ῆρος Pfändungs-Zeuge

¹⁴ μαστιγίας, -ου „Peitschenkerl“, Galgenstrick (*jem., der Strafe verdient hat*)

¹⁵ „dasselbe, was ihr tut“: aufwändige Opfer veranstalten

¹⁶ κοχλίας, -ου Schnecke (*geringschätzig*)

¹⁷ ἔχις (m.) πολιός graue (=grauhaarige) Schlange

¹⁸ „menschenmordende Viecher“: grobe Verunglimpfung

¹⁹ „als einen Beliebigen der großen Masse ansehen“: d.h., ohne Prinzipien und ungefährlich

²⁰ διευτυχέω davonkommen, sich retten

²¹ λοιδορέω/M beschimpfen (+Dat.; angesprochen ist Getas) ²² τυχόν (Adv.) aufs Geratewohl

²³ σκατοφάγος, -ου Scheißefresser (*ziemlich* *derb*)

²⁴ διακονέω dienen; *Mietköche waren schillernde Figuren der Gesellschaft, die sich der Haute Volé zurechneten und anderen Berufen überlegen fühlten*

²⁵ σκεῦος, -ους Gerät, Geschirr

²⁶ κολακικός 3 schmeichelhaft ²⁷ =πνος (enklit.)

²⁸ ὑπακούω hier: an der Tür (Dat.) erscheinen

²⁹ μητέρ'(α) erg. λέγω: spreche sie an als...

³⁰ ιερέ(ι)α, -ας Priesterin (*ehrfurchtsvolle Standesbezeichnung*) ³¹ 2 Verse ausgefallen, Umgebung verstümmelt (*Sinn nicht erkennbar*)

³² erstaunte Frage an Getas (*S. hat auf andere Wirkung gesetzt*)

³³ ὡσπερεί (Konj.) wie, als ob

³⁴ ἐπίτηδες (Adv.) absichtlich

³⁵ ιμάς, -άντος m. Riemen, Peitsche; γραῦ: angesprochen ist die alte Sklavin Simiche

³⁶ ἄφες Imp.Aor.2.Sg. von ἀφίημι auslassen

	(Κν) Ἡκε ³⁷ πάλιν.	
	(Σι) Ο Ποσειδῶν σε- ³⁸	³⁷ „Du komm' mir nur!“ ³⁸ verkürzter Fluch, erg. etwa „möge dich verderben“
505	(Κν) Καὶ λαλεῖς ἔτι;	
	(Σι) Αἰτούμενος χυτρόγαυλον ³⁹ ἥλθον.	³⁹ χυτρόγαυλος, -ου Topf
	(Κν) Οὐκ ἔχω	
	οὕτε χυτρόγαυλον οὕτε πέλεκυν ⁴⁰ οὕθ' ἄλας	⁴⁰ πέλεκυς, -εως m. Axt
	οὗτ' ὕξος ⁴¹ οὕτ' ἄλλ' οὐδέν, ἄλλ' εἴρηχ ⁴² ἀπλῶς	⁴¹ ὕξος, -ους Essig ⁴² =εἴρηκα „habe gesagt“ (dazu πᾶσι)
	μὴ προσιέναι μοι πᾶσι τοῖς ἐν τῷ τόπῳ.	
	(Σι) Ἐμοὶ μὲν οὐκ εἴρηκας.	
	(Κν) Ἄλλὰ νῦν λέγω.	
510	(Σι) Νὴ σὺν κακῷ γ'. Οὐδ' ὅποθεν ἂν τις, εἰπέ μοι, ἔλθων λάβοι, ⁴³ φράσαις ⁴⁴ ἄν;	⁴³ nämlich das Geschirr/die Zutaten ⁴⁴ φράζω sagen ⁴⁵ =ἔλεγον (Aphärese)
	(Κν) Οὐκ ἐγὼ λεγον; ⁴⁵	
	Ἐτι μοι λαλήσεις;	
	(Σι) Χαῖρε πολλά(ά). ⁴⁶	⁴⁶ „schönen Gruß!“ zum Abschied
	(Κν) Οὐ βούλομαι	
	χαίρειν παρ' ὑμῶν οὐδενός.	
	(Σι) Μὴ χαῖρε δή.	
	(Κν) Ω τῶν ἀνηκέστων ⁴⁷ κακῶν.	
515	(Σι) Καλῶς γέ με βεβωλοκόπηκεν. ⁴⁸ Οἶόν ἐστ' ἐπιδεξίως ⁴⁹ αἵτειν· διαφέρει νὴ Δί'. Ἐφ' ἔτέραν θύραν ἔλθῃ τις; Ἄλλ' εἰ σφαιρομαχοῦσ ⁵⁰ ἐν τῷ τόπῳ οὗτως ἐτοίμως, χαλεπόν. Ἀρά γ' ἐστί μοι κράτιστον ὀπτᾶν ⁵¹ τὰ κρέα πάντα; Φαίνεται.	⁴⁷ ἀνήκεστος 2 unheilbar (Gen. d. Ausrufs) ⁴⁸ βωλοκόπεω mit Erdklumpen bewerfen ⁴⁹ ἐπιδέξιος 2 höflich, „kommunikativ“
520	Ἐστιν δέ μοι λοπάς ⁵² τις. Ἐρρώσθαι λέγω Φυλασίοις. ⁵³ Τοῖς οὖσι τούτοις χρήσομαι.	⁵⁰ σφαιρομαχέω „mit dem Hartball bewerfen“ ⁵¹ ὀπτάω braten (statt kochen, infolge Zutaten-Mangels) ⁵² λοπάς, -άδος Schüssel ⁵³ ἐρρώσθαι (Inf.Perf.M/P von ῥώννυμι) „sich wohl gehabten“ (Verabschiedungs-Formel), Φυλάσιοι, -ων Einw. des Demos Φυλή (Schauplatz des Geschehens)
	<i>Während Koch und Sklave weiter mit Organisationsaufgaben beschäftigt sind, tritt Sostratos auf und räsonniert über seine bisherigen „Anstrengungen“; als dann plötzlich...</i>	
	(Σω) Οστις ἀπορεῖ κακῶν, ἐπὶ Φυλῆν ἐλθέτω κυνηγέτης. ¹ Ω τρισκακοδαίμων, ὡς ἔχω	¹ κυνηγέτης, -ου Jäger
	ὸσφῦν, μετάφρενον, τὸν τράχηλον, ² ἐνὶ λόγῳ ὅλον τὸ σῶμ ³ εὐθὺς γὰρ ἐμπεσὼν ³ πολύς,	² ὀσφύς f. Hüfte, μετάφρενον Rücken, τράχηλος Hals
525	νεανίας ἐγώ τις, εἴξαίρων ⁴ ἄνω σφόδρα τὴν δίκελλαν, ⁵ ὡς ἂν ἐργάτης, βαθὺ ἐπαιον. ⁶ Ἐπεκείμην ⁷ φιλοπόνως, οὐ πολὺν χρόνον. Εἶτα καὶ μετεστρεφόμην ⁸ τι, πηνίκα ⁹	³ ἐμπίπτω Aor. ἐνέπεσον sich drauf stürzen, loslegen ⁴ εἴξαίρω aufheben
	ό γέρων πρόσεισι τὴν κόρην ὅγων, ἄμα σκοπούμενος. Καὶ νὴ Δί ἐλαβόμην τότε	⁵ δίκελλα, -ης Harke ⁶ παίω zuschlagen, hier: hacken
	τῆς ὀσφύος, λάθρᾳ ¹⁰ τὸ πρώτον· ὡς μακρὸν ἥν παντελῶς δὲ τοῦτο, ¹¹ λορδοῦν ¹² ἡρχόμην,	⁷ ἐπιτίθμι M: sich anstrengen, „hineinlegen“ ⁸ μεταστρέψω M: sich umdrehen, abwenden
530	ἀπεξυλούμην ἀτρέμα ¹³ δ'. Οὐδεὶς ἥρχετο.	⁹ πηνίκα (Konj.) als; bis, ob vielleicht...
	Ο δ' ἥλιος κατέκα ¹⁴ ἐώρα τ' ἐμβλέπων	
535	ο Γοργίας ὥσπερ τὰ κηλώνειά ¹⁵ με	¹⁰ λάθρᾳ (Adv.) heimlich ¹¹ gemeint ist die Arbeit ¹² λορδόω krumm werden ¹³ ἀποξυλόω zu Holz werden lassen, ἀτρέμα (Adv.) einfach so, allmählich ¹⁴ κατακά(ι)ω herunterbrennen, versengen

μόλις ἀνακύπτοντ¹⁶ εἰθ' ὅλω τῷ σώματι
πάλιν κατακύπτοντ¹⁷. „Οὐ δοκεῖ μοι νῦν“, ἔφη,
„ἥξειν ἐκεῖνος, μειράκιον.“ „Τί οὖν“, ἐγὼ
εὐθύς, „ποῶμεν; Αὔριον τηρήσομεν¹⁸
αὐτόν, τὸ δὲ νῦν ἐώμεν;“ „Ο τε Δᾶος¹⁹ παρῆν
ἐπὶ τὴν σκαπάνην διάδοχος.¹⁹ Ή πρώτη μὲν οὖν
ἔφοδος²⁰ τοιαύτη γέγονεν. Ἡκω δ' ἐνθάδε,
διὰ τί μὲν οὐκ ἔχω λέγειν μὰ τοὺς θεούς,
ἔλκει δέ μ' αὐτόματον τὸ πρᾶγμ' εἰς τὸν τόπον.
(Es folgt eine kurze Unterredung zwischen Sostratos
und dem Sklaven Getas, der die Opfergesellschaft
seiner Mutter organisiert).

ΣΙΜΙΧΗ

„Ω δυστυχής, ὡ δυστυχής, ὡ δυστυχής.
(Γε) Ἀπαγ' εἰς τὸ βάραθρον²¹ τοῦ γέροντός τις
γυνὴ
προελήλυθεν.
(Σιμ) Τί πείσομαι;²² Τὸν γὰρ κάδον²³
ἐκ τοῦ φρέατος βουλομένη τοῦ δεσπότου,
εἴ πως δυναίμην, ἐξελεῖν αὐτὴ λάθρᾳ,
ἀνήψα²⁴ τὴν δίκελλαν ἀσθενεῖ τινι
καλωδίῳ σαπρῷ²⁵ διερράγη τέ μοι
τοῦτ' εὐθύς.
(Γε) Ορθῶς.²⁶
(Σιμ) Ἐνσέσεικα²⁷ θ' ἀθλία²⁸
καὶ τὴν δίκελλαν εἰς τὸ φρέαρ μετὰ τοῦ κάδου.
(Γε) Ρίψαι τὸ λοιπόν σοι σεαυτήν ἐστ²⁹ ἔτι.
(Σιμ) Ό δ', ἀπὸ τύχης κόπρον³⁰ τιν' ἔνδον
κειμένην
μέλλων μεταφέρειν, περιτρέχων ταύτην³¹ πάλαι
ζητεῖ βοᾷ τε καὶ ψοφεῖ³² γε τὴν θύραν.
(Γε) Φεῦγ' ὡ πονηρά, φεῦγ'. Ἀποκτενεῖ σε, γραῦ.
Μᾶλλον δ' ἀμύνου.
(Κν) Ποῦ στιν ἡ τοιχωρύχος;³³
(Σιμ) Ἀκουσα,³⁴ δέσποτ', ἐνέβαλον.
(Κν) Βάδιζε δὴ
εἴσω.
(Σιμ) Τί ποιεῖν δ', εἰπέ μοι, μέλλεις;
(Κν) Ἐγώ;
δήσας καθιμήσω³⁵ σε.
(Σιμ) Μή δῆτ', ὡ τάλαν.³⁶
(Κν) Ταῦτῷ γε τούτῳ σχοινίῳ,³⁷ νὴ τοὺς θεούς.
(Γε) Κράτιστον, εἴπερ ἐστὶ παντελῶς σαπρόν.³⁸
(Σιμ) Τὸν Δᾶον ἐκ τῶν γειτόνων ἐγὼ καλῶ;
(Κν) Δᾶον καλεῖς, ἀνόσι', ἀνηρηκυιά³⁹ με;

¹⁵ κηλώνειον, -ου Schwengel, Griff

¹⁶ κύπτω sich bücken

¹⁷ τηρέω abwarten

¹⁸ D., der Sklave des Gorgias

¹⁹ σκαπάνη, -ης Grabarbeit, „Plackerei“; διάδοχος, -ου Nachfolger, hier „im Schichtwechsel“

²⁰ ἔφοδος, -ου f. Anlauf

²¹ „fahr' in die Grube!“: wie „hol's der Teufel!“

²² „was wird mir geschehen?“ (πείσομαι F von πάσχω) ²³ κάδος, -ου Krug

²⁴ ἀνάπτω festmachen, aufhängen

²⁵ καλώδιον σαπρόν morscher Strick

²⁶ „recht so!“ (boshafte gemeint)

²⁷ ἐνσείω hier: hinunterlassen

²⁸ =ἡ ἀθλία (Krasis); ἄθλιος 3/2 elend

²⁹ τὸ λοιπόν...ἐστ'(iv) es fehlt nur...

³⁰ κόπρος, -ου f. Mist

³¹ nämlich die Harke/Mistgabel

³² ψοφέω +Akk.: Lärm machen an, schlagen gegen

³³ τοιχωρύχος, -ου m./f. „Mauergräber“ =Dieb & Einbrecher

³⁴ ἄκων, ἄκουσα, ἄκον unfreiwillig/-absichtlich

³⁵ καθιμάω auspeitschen

³⁶ Ausruf (Vok.) von τάλας, -αινα, -αν geplagt, „o weh“

³⁷ σχοινιον, -ου Strick

³⁸ (erg. καλώδιον)...σαπρόν s.Anm.25; hier boshaf gedeutet (jetzt zugunsten der Simiche)

³⁹ ἀναιρέω ruinieren (wegen des Verlusts von Gefäß und Harke)

	Oὐ σοι λέγω; Θάττον βάδιζε εῖσω. Τάλας έγω, τάλας τῆς νῦν ἐρημίας [] ώς οὐδὲ εἶς. Καταβήσομ' εἰς τὸ φρέαρ· τί γὰρ ἔτ' ἔστιν ἄλλ'(ο); (Γε) Ήμεῖς ποριούμεν ἀρπάγην ⁴⁰ καὶ σχοινίον.	
600	(Κν) Κακὸν κάκιστά σ' οἱ θεοὶ ⁴¹ ἄπαντες ἀπολέσειαν, εἴ τι μοι λαλεῖς. (Γε) Καὶ μάλα δικαίως. Εἰσπεπήδηκεν ⁴¹ πάλιν. “Ω τρισκακοδαίμων οὗτος· οἵον ζῆ βίον. Τοῦτ' ἔστιν εἰλικρινής ⁴² γεωργὸς Ἀττικός·	⁴⁰ πορίζω beschaffen, ἀρπάγη Sichel
605	πέτραις μαχόμενος θύμα φερούσαις καὶ σφάκον. ⁴³ οδύνας ἐπισπᾶτ ⁴⁴ οὐδὲν ἀγαθὸν λαμβάνων. ‘Αλλ’ ὁ τρόφιμος ⁴⁵ γὰρ οὐτοσὶ προσέρχεται ἄγων μεθ’ αὐτοῦ τοὺς ἐπικλήτους. ⁴⁶ ἐργάται ἐκ τοῦ τόπου τινές εἰσιν. “Ω τῆς ἀτοπίας. ⁴⁷ Οὗτος τί τούτους ⁴⁸ δεῦρ’ ἄγει νῦν; ἢ πόθεν γεγονὼς συνήθης; ⁴⁹	⁴¹ εἰσπηδάω hineinspringen ⁴² εἰλικρινής 2 rein, echt ⁴³ σφάκος, -ου Salbei ⁴⁴ οδύνας ἐπισπᾶτ(αι) „zieht die Schmerzen an“ ⁴⁵ τρόφιμος 3 erzogen; Subst. „junger Herr“ ⁴⁶ ἐπίκλητος, -ου (dazu geladener) Gast ⁴⁷ ἀτοπία, -ας Unvernünftigkeit, Absurdität (Gen.d.Ausrufs) ⁴⁸ (gemeint sind Gorgias und Daos) ⁴⁹ συνήθης 2 vertraut, befriedet (gemeint: Sostratos mit Gorgias)
610	(Getas sieht Sostratos –überraschenderweise- mit dem armen Gorgias und Daos kommen und zieht sich, leicht indigniert, zurück.)	
615	(Σω) Οὐκ ἂν ἐπιτρέψαιμί ⁴⁹ σοι ἄλλως ποιῆσαι. Πάντ' ἔχομεν. “Ω Ἡράκλεις, τουτὶ δ' ἀπαρνεῖται ⁵⁰ τις ἀνθρώπων ὄλως, ἐλθεῖν ἐπ' ἄριστον ⁵¹ συνήθους τεθυκότος; Εἴμι γάρ, ἀκριβῶς ἴσθι, σοὶ πάλαι φίλος πρὶν ἰδεῖν. Λαβὼν ταῦτ' εἰσένεγκε Δᾶε σύ, εἰθ' ἥκε. ⁵² (Γο) Μηδαμῶς μόνην τὴν μητέρα οἴκοι καταλείπων, ἀλλ' ἐκείνης ἐπιμελοῦ, ῶν ἀν δέηται· ταχὺ δὲ κάγῳ ⁵³ παρέσομαι.	⁴⁹ ἐπιτρέπω erlauben (nämlich: nicht der Einladung zum Brunch der vornehmen Gesellschaft Folge zu leisten) ⁵⁰ ἀπαρνέομαι DP leugnen, verweigern ⁵¹ ἄριστον, -ου Brunch ⁵² (wieder an Gorgias direkt gerichtet) ⁵³ =καὶ ἔγω (Krasis)

Kurze Tanzeinlage des Chors. Im **4.Akt** passiert dann das große Unglück...

- 620   (Σιμ) Τίς ἀν βοηθήσειεν; ὃ τάλαιν' ἐγώ.
           Τίς ἀν βοηθήσειεν;
     (Σικ)   Ἡράκλεις ἄναξ,
           εάσαθ' ἡμᾶς πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων
           σπονδὰς¹ ποῆσαι. Λοιδορεῖσθε, τύπτετε·
           οἰμώζετ². ὃ τῆς οἰκίας τῆς ἐκτόπου.³
- 625   (Σιμ) Ὁ δεσπότης ἐν τῷ φρέατι.
     (Σικ)   Πῶς;
     (Σιμ)   "Οπως;
           Ίνα τὴν δίκελλαν ἔξελοι καὶ τὸν κάδον,
           κατέβαινε, κἄτ⁴ ὥλισθ⁵ ἄνωθεν, ὡστε καὶ
           πέπτωκεν.
- 630   (Σικ) Οὐ γὰρ ὁ χαλεπὸς γέρων σφόδρα
           οὗτος; Καλά γ' ἐπόησε νὴ τὸν Οὐρανόν.
           "Ω φιλτάτη γραῦ, νῦν σὸν ἔργον ἐστί.
     (Σιμ)   Πῶς;
     (Σικ) "Ολμον⁶ τιν' ἢ λίθον τιν' ἢ τοιοῦτό τι
           ἄνωθεν ἔνσεισον⁷ λαβοῦσα.
- 635   (Σιμ)   Φίλτατε
           κατάβα.⁸
     (Σικ) Πόσειδον, ίνα τὸ τοῦ λόγου πάθω,
           ἐν τῷ φρέατι κυνὶ μάχωμαι;⁹ Μηδαμῶς.
     (Σιμ) Ὡ Γοργία, ποῦ γῆς¹⁰ ποτ' εἴ;
     (Γο)   Ποῦ γῆς ἐγώ;
           Τί ἐστί, Σιμίχη;
     (Σιμ)   Τί γάρ; πάλιν λέγω·
           ὁ δεσπότης ἐν τῷ φρέατι.
     (Γο)   Σώστρατε,
           ἔξελθε δεῦρ[·] ἥγοῦ,¹¹ βάδιζ[·] εἴσω ταχύ.
     (Σικ) Εἰσὶν θεοί, μὰ τὸν Διόνυσον. Οὐ δίδως
 640   λεβήτιον θύουσιν, ιερόσυλε¹² σύ,
           ἀλλὰ φθονεῖς· ἔκπιθι τὸ φρέαρ εἰσπεσών,
           ίνα μηδὲ ὕδατος ἔχῃς μεταδοῦναι¹³ μηδενί.
           Νυνὶ μὲν αἱ Νύμφαι τετιμωρημέναι¹⁴
           εἰσ[·] αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ δικαίως· οὐδὲ εἰς
 645   μάγειρον¹⁵ ἀδικήσας ἀθῶος¹⁶ διέφυγεν.
           Τεροπρεπής¹⁷ πως ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.
           [ ]ς τραπεζοποιὸν ὅ τι βούλει πόει.
           Ἄλλ' ἄρα μὴ τέθνηκεν; πάππαν¹⁸ φίλτατον
           κλόουνσ[·] ἀποιμώζει¹⁹ τις. Οὐδὲν τοῦτό γε
           [] fehlen etwa 4 Verse, 3 weitere verstümmelt
           οἴεσθ' ἔσεσθαι, πρὸς θεῶν, βεβαμμένουν,²⁰
           τρέμοντος; Ἀστείαν.²¹ Ἐγὼ μὲν ἡδέως
           ἴδοιμ[·] ἀν, ἀνδρες, νὴ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

¹ σπονδαί, -ῶν (Trank-) Opfer

² τύπτω schlagen, οἰμώζω „schreien“ =geschlagen werden ³ ἐκτοπος 2 unglaublich, verrückt (Gen.d.Ausrufs)

⁴ καὶ εἰτα (Krasis); εἰτα (Adv.) dann

⁵ ὥλισθαίνω Aor. ὥλισθον ausrutschen

⁶ ὥλμος, -ου Rollholz, langer Balken

⁷ ἔνσειώ hinunterlassen

⁸ κατάβα =κατάβηθι (Imp.Aor.2.Sg.)

⁹ ὁ λόγος Sprichwort, „im Brunnen mit dem Hund kämpfen“: Verbindung zweier Extremsituationen

¹⁰ „wo in aller Welt“ (Gen.part.)

¹¹ ἥγεομαι DM hier: sich beeilen, „voranmachen“

¹² ιερόσυλος, -ου Opferräuber (hyperbolisch)

¹³ ἔχω +Inf. imstande sein; μεταδίδωμι +Dat. +Gen. jem. an etw. Anteil geben (sarkastisch)

¹⁴ τιμωρέω M: bestrafen, sich rächen an

¹⁵ μάγειρος, -ου Koch

¹⁶ ἀθῶος 2 ungestraft

¹⁷ ιεροπρεπής 2 heiligen Feiern angemessen

¹⁸ πάππας, -ου Väterchen

¹⁹ ἀποιμώζω beklagen

²⁰ βάπτω eintauchen, nass machen

²¹ ἀστεία, -ας Eleganz, Witzigkeit (iron.)

660   ‘Үμεῖς δ’ ὑπὲρ τούτων, γυναῖκες, σπένδετε.²²
       Εὕχεσθε τὸν γέροντα σωθῆναι κακῶς,
       ἀνάπηρον ὄντα, χωλόν.²³ οὕτω γίνεται
       ἀλυπότατος γάρ τῳδε γείτων τῷ θεῷ
       καὶ τοῖς ἀεὶ θύουσιν. Ἐπιμελὲς²⁴ δέ μοι
 665   τοῦτ’ ἔστιν, ἂν τις ἀρα μισθώσητ’ ἐμέ.
       (Σω) Ἀνδρες, μὰ τὴν Δήμητρα, μὰ τὸν
       Ἀσκληπιόν,
       μὰ τοὺς θεούς, οὐπώποτ’ ἐν τῷ μῷ²⁵ βίῳ
       εὐκαιρότερον ἄνθρωπον ἀποπεπνιγμένον
       έόρακα μικροῦ.²⁶ Τῆς γλυκείας διατριβῆς²⁷
 670   ο Γοργίας γάρ, ὡς τάχιστ’ εἰσήλθομεν,
       εὐθὺς κατεπήδησ’ εἰς τὸ φρέαρ, ἐγὼ δὲ καὶ
       ἡ παῖς ἄνωθεν οὐδὲν ἐποοῦμεν· τί γάρ
       ἐμέλλομεν; Πλὴν ἡ μὲν αὔτῆς τὰς τρίχας
       ἔτιλλ’,²⁸ ἔκλα’, ἔτυπτε τὸ στῆθος σφόδρα,
 675   ἐγὼ δ’ ὁ χρυσοῦς,²⁹ ὧσπερεὶ νὴ τοὺς θεούς
       τροφός³⁰ παρεστώς, ἐδεόμην γε μὴ ποεῖν
       τοῦθ’, ίκέτευον, ἐμβλέπων ἀγάλματι
       οὐ τῷ τυχόντι.³¹ Τοῦ δὲ πεπληγμένου κάτω
       ἔμελεν ἔλαττον ἡ τινός μοι, πλὴν ἀεὶ³²
 680   ἔλκειν ἐκείνον· τοῦτ’ ἐνώχλει μοι σφόδρα.
       Μικροῦ γε νὴ Δῖ αὐτὸν εἰσαπολώλεκα·
       τὸ σχοινίον γάρ ἐμβλέπων τῇ παρθένῳ
       ἀφῆκ³³ ἵσως τρίς. Ἄλλ’ ο Γοργίας Ἀτλας
       ἥν οὐχ ὁ τυχών· ἀντεῖχε καὶ μόλις ποτὲ
 685   ἀνενήνοχ³⁴ αὐτόν. Ως ἐκείνος ἐξέβη
       δεῦρ’ ἐξελήλυθ· οὐ γάρ ἐδυνάμην ἔτι
       κατέχειν ἐμαυτόν, ἀλλὰ μικροῦ τὴν κόρην
       ἐφίλουν³⁵ προσιών· οὕτω σφόδρος ε[]]
       ἐρω. Παρασκευάζομαι³⁶ δὴ - τὴν θύραν
 690   ψοφοῦσιν.³⁶ Ω Ζεῦ Σῶτερ, ἐκτόπου θέας.³⁷

Nach dem Unfall & der wundersamen Rettung. Der arg zerzauste Knemon tritt auf; im Folgenden zeigt er sich zerknirscht über seine Lebensweise, aber quasi unveränderbar.

(Kv)   [...]Οὐδ’ ἂν εἶς δύναιτο με
       τοῦτο μεταπεῖσαί τις ὑμῶν, ἀλλὰ συγχωρήσετε.
       Ἐν δ’ ἵσως ἥμαρτον, ὅστις τῶν ἀπάντων ὡόμην
       αὐτὸς αὐτάρκης τις εἶναι καὶ δεήσεσθ’ οὐδενός.
 715   Νῦν δ’ ιδὼν ὁξεῖαν οὖσαν ἄσκοπον¹ τε τοῦ βίου
       τὴν τελευτήν, εὗρον οὐκ εὑ τοῦτο γινώσκων² τότε.
       Δεῖ γάρ εἶναι καὶ παρεῖναι τὸν ἐπικουρήσοντ³ ἀεί.
       Ἄλλὰ μὰ τὸν Ἡφαιστον οὕτω σφόδρα διεφθάρμην
       ἐγώ,
       τοὺς βίους ὄρων ἕκάστους τοὺς λογισμούς θ³, ὃν
       τρόπον

²² σπένδω (Dank-) Opfer darbringen

²³ ἀνάπηρος 2 verkrüppelt, χωλός 3 hinkend

²⁴ ἐπιμελής 2 wichtig, etw. wofür man sich einsetzt

²⁵ =τῷ ἐμῷ (Krasis)

²⁶ ἀποπνίγω erwürgen; ertränken, μικροῦ (Gen.mensurae) um ein wenig, beinahe

²⁷ διατριβή, -ῆς hier: Zeitvertreib

²⁸ τίλλω (Haare) raufen (Zeichen der Bestürzung)

²⁹ χρυσοῦς, -ῆ, -οῦν „golden“ =strahlend, heldenhaft

³⁰ τροφός, -οῦ f.(m.) Amme, Kindererzieherin

³¹ ὁ τυχών, -οῦσα, -όν (Part.) hier: gewöhnlich, alltäglich

³² ἀφίμι Aor. ἀφῆκα loslassen

³³ ἀναφέρω Perf. ἀνενήνοχα hinaufbringen

³⁴ φιλέω hier: küssen

³⁵ παρασκευάζω M: sich vorbereiten (für)

³⁶ ψοφέω lärmend; klopfen

³⁷ θέα, -ας Anblick (Gen.d.Ausrufs)

¹ ἄσκοπος 2 ohne sicheres Ziel/Ende

² εὑρίσκω +präd.Part. herausfinden, dass...

³ ἐπικουρέω unterstützen, zu Hilfe kommen

720 πρὸς τὸ κερδαίνειν⁴ ἔχουσιν,⁵ οὐδέν’ εὔνουν⁶ ώόμην
ἔτερον ἑτέρῳ τῶν ἀπάντων ἀν γενέσθαι. Τοῦτο δὴ
ἐμποδὼν⁷ ἦν μοι. Μόλις δὲ πεῖραν⁸ εἰς δέδωκε νῦν
Γοργίας, ἔργον ποήσας ἀνδρὸς εὐγενεστάτου·
τὸν⁹ γάρ οὐκ ἐῶντά τ’ αὐτὸν προσιέναι καὶ τῇ θύρᾳ
725 οὐ βιοθήσαντά τ’ αὐτῷ πώποτ’ εἰς οὐδὲν μέρος,¹⁰
οὐ προσειπόντ’, οὐ λαλήσανθ’ ἡδέως, σέσωχ’ ὅμως.
“Οπερ ἀν ἄλλος καὶ δικαίως·¹¹ „Οὐκ ἔᾶς με
προσιέναι·
οὐ προσέρχομ· οὐδὲν ἡμῖν γέγονας αὐτὸς χρήσιμος·
οὐδ’ ἔγω σοι νῦν.“ Τί δ’ ἔστι, μειράκιον; Ἐάν τ’ ἔγω
730 ἀποθάνω νῦν, οἴομαι δέ, καὶ κακῶς ἵσως ἔχω·
ἄν τε περισσωθῶ, ποοῦμαι σ’ ὕόν,¹² ἂ τ’ ἔχων τυγχάνω
πάντα σαντοῦ νόμισον εἶναι. Τήνδε σοι παρεγγυῶ.¹³
ἀνδρα δ’ αὐτῇ πόρισον.¹⁴ Εἰ γὰρ καὶ σφόδρ
νύγιαίνοιμ· ἔγω,
αὐτὸς οὐ δυνήσοιμ· εὑρεῖν· οὐ γὰρ ἀρέσει μοί ποτε
735 οὐδὲ εἰς. Ἄλλ’ ἐμὲ μέν, ἀν ζῶ, ζῆν ἐᾶθ’ ὡς βούλομαι,
τὰλλα πράττετ’ αὐτὸς παραλαβών.¹⁵ Νοῦν ἔχεις σὺν
τοῖς θεοῖς,
κηδεμῶν¹⁶ εἰ τῆς ἀδελφῆς εἰκότως. Τοῦ κτήματος
ἐπιδίδου σὺ προΐκα¹⁷ τούμοιν διαμετρήσας θ’ ἡμισυ,¹⁸
τὸ δ’ ἔτερον λαβών διοίκει¹⁹ κάμε²⁰ καὶ τὴν μητέρα.
740 Ἄλλὰ κατάκλινόν με, θύγατερ. Τῶν δ’ ἀναγκαίων
λέγειν
πλείον’ οὐκ ἀνδρὸς²¹ νομίζω· πλὴν ἐκεῖνό γ’ ἴσθι, παῖ·
νπέρ εμοῦ γὰρ βούλομ· εἰπεῖν ὀλίγα σοι καὶ τοῦ
τρόπου.
Εἰ τοιοῦτοι²² πάντες ἥσαν, οὕτε τὰ δικαστήρια
745 ἦν ἄν, οὕθ’ αὐτοὺς ἀπῆγον εἰς τὰ δεσμωτήρια,
οὕτε πόλεμος ἦν, ἔχων δ’ ἀν μέτρι ἐκαστος ἡγάπα.²³
Ἄλλ’ ἵσως ταῦτ’ ἔστ’ ἀρεστὰ²⁴ μᾶλλον· οὕτω
πράττετε.
Ἐκποδῶν²⁵ ὑμῖν ὁ χαλεπὸς δύσκολός τ’ ἔσται γέρων.

Knemon lässt sich mit dem Enkyklem „hineindrehen“ (wird durch die drehbare Bühnen-Vorrichtung von der Bühne genommen). Gorgias setzt das eben Besprochene um.

(Γο) Τοιγαροῦν ἔγωγέ σοι¹

ἐγγυῶ δίδωμι πάντων τῶν θεῶν ἐναντίον
?ἐν ἐκείνοις?² δίκαιον ἔστι π.[.]θη, Σώστρατε.
Οὐ πεπλασμένω γὰρ ἥθει³ πρὸς τὸ πρᾶγμ’ ἐλήλυθας,
765 ἄλλ’ ἀπλῶς, καὶ πάντα ποιεῖν ἡξίωσας⁴ τοῦ γάμου
ἐνεκα, τρυφερὸς⁵ ὧν δίκελλαν⁶ ἔλαβες, ἔσκαψας,⁷
πονεῖν
ἥθελησας. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ μέρει μάλιστ’ ἀνήρ
δείκνυτ,⁸ ἔξισοῦν⁹ ἔαυτὸν ὅστις ὑπομένει¹⁰ τινὶ

⁴ κερδαίνειν Gewinn machen

⁵ ἔχω hier intr.: sich verhalten (*in Bezug auf*), eine bestimmte Einstellung haben

⁶ εὔνους, -ουν wohlmeinend, freundlich

⁷ ἐμποδών (*Adv.*) hinderlich

⁸ πεῖρα, -ας Probe, Beweis

⁹ τόν...ἔῶντα etc. gemeint ist Knemon selbst

¹⁰ μέρος, -ους Teil, Seite; Gelegenheit

¹¹ erg. etwa: (berechtigterweise) gemacht hätte: ...

¹² ὕός, -οῦ =νίός; gemeint ist (Wieder-) Anerkennung des mit der Mutter ausgezogenen Sohns (auch als Erben)

¹³ παρεγγυάω in jem.es Hand geben, überantworten

¹⁴ πορίζω verschaffen, besorgen

¹⁵ παραλαμβάνω übernehmen, in seine Hand nehmen

¹⁶ κηδεμών, -όνος Fürsorger, Vormund

¹⁷ προϊξ, προικός f. Mitgift

¹⁸ τούμοιν...θῆμισυ =τὸ ἡμισυ τοῦ ἔμοῦ (Besitz)

¹⁹ διοικέω +Akk.: jem. versorgen, für seinen Lebensunterhalt aufkommen

²⁰ =καὶ ἐμέ (Krasis)

²¹ ἀναγκαίων Gen.comp. (zu πλείον[ο] n.), ἀνδρός Gen.poss.: Sache eines Mannes, etw. zu tun

²² nämlich wie Knemon selbst

²³ ἀγαπάω +präd.Part.: sich damit begnügen zu...

²⁴ ἀρεστός 3 gefällig, erstrebenswert (gemeint ist die tatsächliche Lebensweise der meisten Menschen)

²⁵ ἐκποδών (*Adv.*) aus dem Weg, nicht hinderlich

die drehbare Bühnen-Vorrichtung von der Metrum: katalekt. trochäische Tetrameter

¹ angesprochen ist Sostratos

² Textstelle verderbt, der Sinn muss sein: „streng nach den Gesetzen“, „wie es in ihnen vorgesehen ist“

³ πλάττω F πλάσω etc. formen; vortäuschen;

ἥθος, -ους Charakter⁴ ἀξιόω für wert halten

⁵ τρυφερός 3 an Luxus gewöhnt

⁶ δίκελλα, -ης Harke⁷ σκάπτω graben

⁸ δείκνυτ(αι) „zeigt sich“, „kann man erkennen“

⁹ ἔξισώ gleichtstellen, auf eine Ebene begeben

¹⁰ ὑπομένω ertragen, fertigbringen

εύπορῶν πένητι.¹¹ καὶ γὰρ μεταβολὰς οὗτος τύχης
770 ἐγκρατῶς οἴσει. Δέδωκας πεῖραν¹² ίκανὴν τοῦ
τρόπου.

Διαμένοις μόνον τοιοῦτος.

(Σω) Πολὺ μὲν οὖν κρείττων ἔτι.

Ἄλλ' ἐπαινεῖν αὐτόν ἐστι φορτικόν¹³ τι πρᾶγμ' ἵσως.

Εἰς καλὸν¹⁴ δ' ὅρῳ παρόντα τὸν πατέρα.

(Γο) Καλλιππίδης

ἐστὶ σοῦ πατήρ;

(Σω) Πάνυ μὲν οὖν.

(Γο) Νὴ Δία πλούσιός γ' ἀνήρ,

775 καὶ δικαίως γ' ὡς γεωργὸς ἄμαχος.¹⁵

¹¹ πένης, -ητος m. Armer

¹² πεῖρα, -ας Probe, Beweis

¹³ φορτικός 3 gemein, wertlos

¹⁴ εἰς καλόν zu einer günstigen Gelegenheit

¹⁵ „unanfechtbar wie ein Bauer“ („Kompliment“)

Kallippides kommt zu spät zum Opferfest der Familie und will zunächst nur picknicken. Die Choreinlage bereitet auf einen noch größeren Umschwung zum Guten im 5. Akt vor, als der Zuschauer bis jetzt erwarten darf.

(Σω) οὐχ ὡς ἐβουλόμην ἀπαντά μοι, πάτερ,

785 οὐδ' ὡς προσεδόκων,¹ γίνεται παρὰ σοῦ.

(Κα) Τί δέ;

Οὐ συγκεχώρηχ;² Ἡς ἐρῆς, σε λαμβάνειν
καὶ βούλομαι καί φημι δεῖν.

(Σω) Οὕ μοι δοκεῖς.

(Κα) Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, γινώσκων ὅτι
νέῳ γάμος βέβαιος³ οὕτως γίνεται,
790 ἐὰν δι' ἔρωτα τοῦτο συμπεισθῇ⁴ ποεῖν.

(Σω) Ἔπειτ' ἐγὼ μὲν τὴν ἀδελφὴν λήψομαι
τὴν τοῦ νεανίσκου, νομίζων ἄξιον
ἡμῶν ἐκεīνον⁵ πῶς δὲ τοῦτο νῦν σὺ φῆς,⁶
οὐκ ἀντιδώσειν τὴν ἐμήν;

(Κα) Αἰσχρὸν λέγεις;

795 Νύμφην γὰρ ἄμα καὶ νυμφίον⁷ πτωχοὺς⁸ λαβεῖν
οὐ βούλομ', ίκανὸν δ' ἐστὶν ἡμῖν θάτερον.⁹

(Σω) Περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος.

Εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε μηδενὶ

800 τοῦ σοῦ μεταδιδούς¹⁰ ὧν δὲ μὴ σὺ κύριος
εἶ, μηδὲ σαυτοῦ τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,
μή τι φθονοίης,¹¹ ὥ πάτερ, τούτων τινί.

Αὔτη¹² γὰρ ἄλλω, τυχὸν¹³ ἀναξίω τινί,
παρελομένη σοῦ πάντα προσθήσει¹⁴ πάλιν.

805 Διόπερ ἐγὼ σε φημὶ δεῖν, ὅσον χρόνον
εἰ κύριος, χρῆσθαι σε γενναίως, πάτερ,
αὐτόν,¹⁵ ἐπικουρεῖν¹⁶ πᾶσιν, εὐπόρους ποεῖν
ώς ἀν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ. Τοῦτο γὰρ
ἀθάνατόν ἐστι, κἄν ποτε πταίσας¹⁷ τύχης,

¹ προσδοκάω erwarten

² συγχωρέω zugeben, gestatten

³ βέβαιος 3/2 fest, beständig (Ehen wurden üblicherweise ohne Rücksichtnahme auf Gefühle geschlossen)

⁴ συμπείθομαι DP überzeugt werden

⁵ Gorgias als mittlerweiligen Vormund der Braut

⁶ „was sagst du dazu, dass“, „wie gehst du damit um“; τὴν ἐμήν meine Schwester (kommt sonst nicht als Rolle vor)

⁷ νύμφη, -ης; νύμφιος, -ου hier: Schwiegertochter und -sohn ⁸ πτωχός, -οῦ Bettler

⁹ =τὸ ἔτερον (Krasis) „das eine (davon)“

¹⁰ μεταδιδωμι +Dat. +Gen. jem. an etw. Anteil geben

¹¹ φθονέω +Dat. jem. etw. missgönnen

¹² gemeint ist Sostratos' Schwester

¹³ τυχόν (Adv.) vielleicht

¹⁴ προστίθημι hier: jem. etw. zuspielen (davon abh.: ἄλλω etc.)

¹⁵ Forts. von σε (Acl)

¹⁶ ἐπικουρέω helfen, unterstützen

¹⁷ πταίω „anstoßen“ = Unglück haben

- 810 ἐκεῖθεν ἔσται ταῦτὸ τοῦτό σοι πάλιν.
 Πολλῷ δὲ κρείττον ἔστιν ἐμφανῆς¹⁸ φίλος
 ἡ πλοῦτος ἀφανῆς, δν σὺ κατορύξας¹⁹ ἔχεις.
 (Κα) Οἶσθ', οἵος εἰμι, Σώστραθ· ἀ συνελεξάμην²⁰
 οὐ συγκατορύξω ταῦτ' ἐμαυτῷ· πῶς γὰρ ἄν;
 815 σὰ δ' ἔστι. Βούλει περιποήσασθαί τινα
 φίλον δοκιμάσας.²¹ πρᾶττε τοῦτ' ἀγαθῇ τύχῃ.
 Τί μοι λέγεις γνώμας;²² Πόριζε βάδιζε
 δίδου, μεταδίδου· συμπέπεισμαι πάντα σοι
 ἔκών.
- (Gorgias akzeptiert, doch sträubt er sich zunächst noch dagegen, „von fremder Hände Arbeit“ - als Schwiegersohn einer reichen Familie- zu leben.)
- (Κα) Ἀλλ' ἐγγυῶ παίδων ἐπ' ἀρότῳ¹ γνησίων²
 τὴν θυγατέρ' ἥδη μειράκιον σοι προϊκά³ τε
 δίδωμ' ἐπ' αὐτῇ τρία τάλαντ'(α).
- (Γο)   "Εγὼ δέ γε
 845 ἔχω τάλαντον προϊκα τῆς ἑτέρας.⁴
 (Κα)   "Εχεις;
 Μὴ δῶς σὺ λίαν⁵
 (Γο)   'Αλλ' ἔχω τὸ χωρίον.
 (Κα) Κέκτησ⁶ ὅλον σύ, Γοργία. Τὴν μητέρα
 ἥδη σὺ δεῦρο τὴν τ' ἀδελφὴν μετάγαγε
 πρὸς τὰς γυναικας τὰς παρ' ἡμῖν.
 (Γο)   'Αλλὰ χρή.⁷
- 850 (Σω) Τὴν νύκτα []
 πάντες μεν[ ] τοὺς γάμους
 ποήσομεν. Καὶ τὸν γέροντα, Γοργία,
 κομίσατε δεῦρ'. ἔξει τὰ δέοντα⁸ ἐνταῦθ' ἵσως
 μᾶλλον παρ' ἡμῖν.
- (Γο)   Οὐκ ἐθελήσει, Σώστρατε.
- 855 (Σω) Σύμπεισον αὐτόν.
 (Γο)   "Αν δύνωμαι.
 (Σω)   Δεῖ πότον⁹
 ἡμῶν γενέσθαι, παππία,¹⁰ ἡμῖν καλόν,
 καὶ τῶν γυναικῶν παννυχίδα.¹¹
- (Κα)   Τούναντίον¹²
 πίοντ' ἐκεῖναι, παννυχιοῦμεν¹³ οἶδ' ὅτι
 ἡμεῖς. Παράγων¹⁴ δ' ὑμῖν ἐτοιμάσω τι νῦν
 860 προὔργου.¹⁵
- (Σω)   Πόει τοῦτ· οὐδενὸς χρὴ πράγματος
 τὸν εὖ φρονοῦνθ¹⁶ ὅλως ἀπογνῶναι¹⁷ ποτε.
 Ἄλωτὰ¹⁸ γίνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ
 ἄπαντ'. Ἐγὼ τούτου παράδειγμα νῦν φέρω.
 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατείργασμαι¹⁹ γάμον,

¹⁸ ἐμφανῆς 2 offen, klar, eindeutig¹⁹ κατορύττω vergraben²⁰ συλλέγω (zusammen-) sammeln, zustandebringen²¹ δοκιμάζω (ein-) schätzen²² „was hältst du mir Vorträge?“¹ ἄροτος, -ου Ackerbau; hier: Kinderzeugung² γνήσιος 3 legitim, edel geboren³ προϊξ, προικός f. Mitgift⁴ nämlich für seine eigene Schwester, Sostratos' Angebetete; 1 Talent ist der Realwert seines Erbteils⁵ λίαν (Adv.) zu viel⁶ κέκτησ'(o) „behalt' es!“ (Imp.Perf.2.Sg.M)⁷ „na gut!“⁸ τὰ δέοντα „das Nötige“ =Lebensunterhalt & Pflege⁹ πότος, -ου Umtrunk, Gelage¹⁰ πάππ(ι)ας, -ου Vok. -ία „mein Väterchen“¹¹ παννυχίς, -ίδος (rituelle) Nachtfeier¹² =τὸ ἐναντίον (Krasis) „ganz im Gegenteil“¹³ παννυχίω Nachtwache halten; Nacht durchmachen¹⁴ παράγω intr.: zur Seite treten¹⁵ ἐτοιμάζω vorbereiten, προὔργου (=πρὸ ἔργου, Krasis) das Angebrachte, Nötige¹⁶ εὖ φρονέω (gesunden) Verstand haben¹⁷ ἀπογιγνώσκω +Gen. an etw. verzweifeln¹⁸ ἀλωτός 3 erreichbar¹⁹ κατεργάζομαι DM bewirken, zu Ende bringen

865	ὸν οὐδ' ἀν εἰς ποτ' ὥετ' ἀνθρώπων ὅλως. (Γο) Προάγετε ²⁰ δὴ θᾶττόν ποθ' ὑμεῖς.		²⁰ προάγω <i>intr.</i> : vortreten, vorkommen ²¹ δεῦτε (<i>Adv.</i>) hierher
	(Σω) Δεῦτε ²¹ δή.		
	Μῆτερ, δέχου ταύτας. Ὁ Κνήμων δ' οὐδέπω;		
	(Γο) Ὅς ικέτευεν ἔξαγαγεῖν τὴν γραῦν ²² ἔτι, ἴν' ἦ τελέως μόνος καθ' αὐτόν.		²² γραῦν <i>gemeint ist die alte Sklavin Simiche</i>
870	(Σω) Τοιοῦτος. ἀμάχου. ²³	”Ω τρόπου	
	(Γο)	Αλλὰ πολλὰ χαιρέτω.	²³ ἄμαχος 2 unbezwingerlich, unbelehrbar (<i>Gen. d.Ausrufs</i>)
	(Σω)	Ἡμεῖς δ' ἴωμεν.	
	(Γο) Σώστραθ', ὑπεραισχύνομαι γυναιξὶν ἐν ταύτῳ ²⁴		
	(Σω) Τίς ὁ λῆρος; ²⁵ Οὐ πρόει; ²⁶ Οἰκεῖα ταῦτ' ἥδη νομίζειν πάντα δεῖ.		²⁴ „mit Frauen am selben Ort“: war für Fremde allgemein unüblich, vor allem in den niedrigeren Schichten
875	(Σιμ) Ἀπειμι νὴ τὴν Ἀρτεμιν κάγω. ²⁷ Μόνος ἐνταῦθα κατακείσει. ²⁸ Τάλας σὺ τοῦ τρόπου. Πρὸς τὸν θεόν σε βουλομένων τούτων ἄγειν ἀντεἶπας. ²⁹ Ἐσται μέγα κακὸν πάλιν τί σοι, νὴ τῷ θεῷ, ³⁰ καὶ μεῖζον ἦ νῦν εὖ πάνυ. ³¹		²⁵ λῆρος, -ον Geschwätz, dummes Gerede ²⁶ προέρχομαι <i>F</i> πρόειμι voranmachen ²⁷ =καὶ ἔγω (<i>Krasis</i>) ²⁸ κατατίθημι <i>M</i> : sich nieder-legen (<i>dazu Perf.-F κατακείσομαι/hier 2.Sg.!</i>) ²⁹ ἀντεἶγω <i>Aor. (hier)</i> ἀντεῖπα widersprechen; <i>Rf.</i> : ἀντεῖπας βουλομένων τούτων (<i>Gen.abs.</i>)...ἄγειν ³⁰ die beiden Gott(er)innen (<i>Akk.Dual</i>) ³¹ εὖ πάνυ ziemlich, ordentlich
			<i>Die Andeutung der alten Sklavin Simiche leitet zur Exodus über. Knemon ist von seinem aggressiven Menschenhass geheilt, doch resozialisiert ist er (noch) nicht. Dafür werden ihm zuletzt von den niedrigeren Charakteren boshafte Streiche gespielt.</i>
880	(Γε) Ἐγὼ προσελθών ὄψομαι δεῦρ[] αὐλεῖ.		
	Tί μοι προσαυλεῖς, ἄθλι ¹ οὗτος; Οὐδέπω σχολή μοι.		¹ προσαυλέω „anflöten“, ἄθλιος 3/2 hier: schlimmer Kerl (<i>angeredet ist ein gemieteter Flötenbläser/Text unvollständig</i>)
	Πρὸς τὸν κακῶς ἔχοντα ² πέμπουσ' ἐνθαδί μ'. ἐπίσχες. ³		² κακῶς ἔχω in schlechter Verfassung sein (<i>Knemon nach dem Unfall</i>) ³ ἐπέχω <i>Imp.Aor. 2.Sg. ἐπίσχες intr:</i> sich zurückhalten
	(Σιμ) Καὶ παρακαθήσθω ⁴ γ' εἰσιών αὐτῷ τις ἄλλος ὑμῶν. Ἐγὼ δ' ἀποστέλλουσα τροφίμην ⁵ βούλομαι λαλῆσαι ταύτῃ, προσειπεῖν, ἀσπάσασθαι.		⁴ παρακάθημαι (<i>Perf.</i>) + <i>Dat.</i> bei jem. sitzen ⁵ τρόφιμος 3 erzogen, <i>Subst.</i> Zögling (<i>gemeint ist Knemons Tochter, die das Haus verlassen wird</i>)
	(Γε) Νοῦν ἔχεις· βάδιζε.		⁶ τέως (<i>Adv.</i>) in der Zwischenzeit
885	Τοῦτον δὲ θεραπεύσω τέως ⁶ ἔγω. Πάλαι δέδοκται ⁷ τούτου λαβεῖν τὸν καιρόν, ἀλλὰ διαπονεῖν ⁸ ἔδει με.		⁷ δοκεῖ <i>unpers./Perf.</i> δέδοκται beschließen/es ist beschlossene Sache ⁸ διαπονέω Arbeit zu Ende bringen
	[ ]ετει καὶ τῶν β[]		
	οὕπω δυνης[ ]ι, μάγειρε.		
	Σίκων, πρόελθε δεῦρό μοι σὺ θᾶττον. ”Ω Πόσειδον,		
890	οἵαν ἔχειν οἷμαι διατριβήν. ⁹		⁹ διατριβή, -ῆς <i>hier:</i> lustiger Zeitvertreib, Spaß
	(Σικ)	Σύ με καλεῖς;	
	(Γε)	”Εγωγε.	
	Τιμωρίαν βούλει ¹⁰ λαβεῖν ὥν ¹¹ ἀρτίως ἐπασχες;		¹⁰ 2.Sg. <i>M!</i> ; τιμωρία, -ας Rache ¹¹ =τούτων, ᾧ (rel. <i>Attr.</i>)
	(Σικ) Ἐγὼ δ' ἐπασχον ἀρτίως; Οὐ λαικάσει φλυαρῶν; ¹²		¹² λαικάζω/ <i>M</i> huren, φλυαρέω schwätzen; etwa: „Willst du nicht zu den Huren gehen mit deinem Geschwätz?“ (<i>Sikon ist gekränkt, weil er sich überhaupt etwas gefallen lassen haben soll</i>)
	(Γε) Ὁ δύσκολος γέρων καθεύδει μόνος.		
	(Σικ)	”Ἐχει δὲ δὴ πῶς; ¹³	¹³ „wie geht's ihm gerade?“
	(Γε) Οὐ παντάπασιν ἀθλίως.		
	(Σικ)	Οὐκ ἀν δύναιτό γ' ἡμᾶς	
895	τύπτειν ἀναστάς, ¹⁴		¹⁴ ἀνίσταμαι <i>M Aor.</i> ἀνέστην aufstehen

- (Γε) Οὐδ' ἀναστῆναι γάρ, ώς ἐγῷμαι.¹⁵
- (Σικ) Ὡς ἡδὺ πρᾶγμά μοι λέγεις. Αἰτήσομ' εἰσιών τι·
ἔξω γὰρ ἔσται τῶν φρενῶν.
- (Γε) Τί δ' ἄν, τὸ δεῖνα,¹⁶ πρῶτον
ἔξω προελκύσωμεν¹⁷ αὐτόν, εἴτα θέντες αὐτοῦ
κόπτωμεν οὕτω τὰς θύρας, αἰτῶμεν, ἐπιφλέγωμεν;¹⁸
Ἐσται τις ἡδονή, λέγω.
- 900 (Σικ) Τὸν Γοργίαν δέδοικα,
μὴ καταλαβὼν ἡμᾶς καθαίρῃ.¹⁹
- (Γε) Θόρυβός ἔστιν ἔνδον,
πίνουσιν. Οὐκ αἰσθήσετ' οὐδείς. Τὸ δ' ὅλον ἔστιν ἡμῖν
ἄνθρωπος²⁰ ἡμερωτέος.²¹ κηδεύομεν²² γὰρ αὐτῷ,
οἰκείος ἡμῖν γίνετ²³· εἰ δ' ἔσται τοιοῦτος αἰεί,
ἔργον ὑπενεγκεῖν,²³ πῶς γὰρ οὐ;
- 905 (Σικ) Λαθεῖν μόνον ἐπιθύμει
αὐτὸν φέρων δεῦρ²⁴ εἰς τὸ πρόσθεν.
- (Γε) Πρόαγε δὴ σύ.
- (Σικ) Μικρὸν
πρόσμεινον, ἵκετεύω σε· μή με καταλιπὼν ἀπέλθης.
- (Γε) Καὶ μὴ ψόφει,²⁴ πρὸς τῶν θεῶν.
- (Σικ) Ἄλλ' οὐ ψοφῶ μὰ τὴν Γῆν.
- (Γε) Εἰς δεξιάν.
- (Σικ) Ἰδού.
- (Γε) Θὲς αὐτοῦ.²⁵ Νῦν ὁ καιρός.
- (Σικ) Εἰεν·
- 910 ἐγὼ προάξω πρότερος. Ἡν.²⁶ Καὶ τὸν ῥυθμὸν σὺ
τήρει.²⁷
- Παῖ, παιδίον, παῖδες καλοί, παῖ, παιδί(α).²⁸
- (Κν) Οἴχομ²⁹, οἴμοι.
- (Σικ) Παῖδες καλοί, παῖ, παιδίον, παῖ, παιδίες.
- (Κν) Οἴχομ²⁹, οἴμοι.
- (Σικ) Τίς οὗτος; ἐντεῦθέν τις εἰ;
- (Κν) Δηλονότι.³⁰ Σὺ δὲ τί βιούλει;
- (Σικ) Λέβητας αἰτοῦμαι παρ³¹ ὑμῶν καὶ σκάφην.³¹
- (Κν) Τίς ἄν με
915 στήσειεν ὄρθον;
- (Σικ) Ἐστιν ὑμῖν,³² ἔστιν ώς ἀληθῶς.
- Καὶ τρίποδας ἐπτὰ καὶ τραπέζας δώδεκ³³· ἀλλά, παῖδες,
τοῖς ἔνδον εἰσαγγείλατε· σπεύδω³³ γάρ.
- (Κν) Οὐδέν ἔστιν.
- (Σικ) Οὐκ ἔστιν;
- (Κν) Ἄλλ' ἀκήκοας μυριάκις.³⁴
- (Σικ) Ἀποτρέχω δή.
- (Κν) Ὡ δυστυχὴς ἐγώ. Τίνα τρόπον ἐνθαδὶ προήχθην;³⁵
- 920 Τίς μ' εἰς τὸ πρόσθεν κατατέθηκεν; Ἀπαγε δὴ σύ.
- ¹⁵ =ἐγὼ οἴμαι (*Krasis*)
- ¹⁶ τὸ δεῖνα so nebenbei, was mir gerade einfällt; die Idee: *Rache am durch den Unfall Verirrten für die grobe Zurückweisung, als zuvor um Unterstützung für das Fest gebeten wurde*
- ¹⁷ προελκύω (heraus-) ziehen
- ¹⁸ ἐπιφλέγω „anbrennen“ =dringend auf etw. bestehen, nicht lockerlassen
- ¹⁹ καθαίρω hier: verprügeln
- ²⁰ =ό ἄνθρωπος (*Krasis*) ²¹ ἡμεόω zähmen
- ²² κηδεύω zu Verwandten werden, sich verschwägern (durch die Verbindung mit der Tochter im Haushalt)
- ²³ ἔργον erg. ἔστιν es ist eine Mühe, ὑποφέρω Aor. ὑπήνεγκον aushalten
- ²⁴ ψοφέω Lärm schlagen
- ²⁵ αὐτοῦ (*Adv.*) genau hier (*erg. „ihm“*)
- ²⁶ ἦν (*Interj.*) also gut!
- ²⁷ τηρέω beachten, einhalten (gemeint ist beim Tragen des Alten)
- ²⁸ angesprochen sind vermeintliche Sklaven im Hause Knemons
- ²⁹ οἴχομαι DM hier: dahingehen, umkommen
- ³⁰ δηλονότι (*Adv.*) (das ist doch) klar
- ³¹ λέβης, -ητος m. Kessel, σκάφη, -ης Wanne, große Schüssel
- ³² ἔστιν (*Akzent!*) hier +Dat.poss.
- ³³ σπεύδω Eile haben
- ³⁴ μυριάκις (*Num.*) 10.000-mal
- ³⁵ προάγω Aor.Pass. προήχθην hinausschleppen

(Γε)	Kαὶ δή.
Παῖ, παιδίον, γυναῖκες, ἄνδρες, παῖ θυρωρέ. ³⁶	
(Κν)	Μαίνει, ³⁷
ἄνθρωπε· τὴν θύραν κατάξεις. ³⁸	
(Γε)	Δάπιδας ³⁹ ἐννέ ⁴⁰ ἡμῖν
χρήσατε. ⁴⁰	
(Κν)	Πόθεν;
(Γε)	Καὶ παραπέτασμα ⁴¹ βαρβαρικὸν ὑφαντόν [ ] ποδῶν τὸ μῆκος ⁴² ἑκατόν.
(Κν)	Εἴθε μοι γένοιτο
925 [ ] ποθεν. ⁴³ Γραῦ. ⁴⁴ Ποῦ ὅτιν ⁴⁵ ἡ γραῦς;	
(Γε)	Ἐφ' ἐτέραν βαδίζω
θύραν;	
(Κν)	Ἄπαλλάγητε δή. Γραῦ. Σιμίχη. Κακὸν δὲ κακῶς σ' ἄπαντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί. Τί βούλει;
(Σικ) Κρατῆρα βούλομαι λαβεῖν χαλκοῦν ⁴⁶ μέγαν.	
(Κν)	Τίς ἄν με
στήσειεν ὁρθόν;	
(Γε)	"Εστιν ὑμῖν, ἔστιν ὡς ἀληθῶς
930 τὸ παραπέτασμα, παππία, ⁴⁷ πατρίδιον.	
(Κν)	Οὐδ' ὁ κρατήρ.
Τὴν Σιμίχην ἀποκτενῶ.	
(Σικ)	Κάθου ⁴⁸ σὺ μηδὲ γρύζων. ⁴⁹
Φεύγεις ὄχλον, μισεῖς γυναικας, οὐκ ἐᾶς κομίζειν εἰς ταῦτὸ ⁵⁰ τοῖς θύουσι σαυτόν· πάντα ταῦτ' ἀνέξει. ⁵¹	
Οὐδεὶς βοηθός ⁵² σοι πάρεστιν. Πρῖε ⁵³ σαυτὸν αὐτοῦ.	
	46 κρατήρ, -ῆρος Mischkrug, χαλκοῦς, -ῆ, -οῦν aus Bronze; Sikon steigt hier in das Gespräch ein
	47 πάππ(ι)ας, -ου Vok. -ία „mein Väterchen“
	48 κάθου Imp.Aor.2.Sg.M von καθίημι niederlassen 49 γρύζω maulen, schmollen
	50 εἰς ταῦτο +Dat. an den selben (Ort) wie...
	51 ἀνέχω M: aushalten (2.Sg.!)
	52 βοηθός, -οῦ Helfer 53 πρίω zersägen; dt. etwa „und wenn du zerplatzt“
	Sikon beschreibt Knemon in buntesten Farben und mit schwülstigen Worten das Treiben der Festgesellschaft: die Tochter beim Küssen, erlesener Wein, attraktive Tänzerinnen. Getas verfällt seinerseits auf eine passende Vorgehensweise für den alten Knemon.
(Γε) Ὡ πρᾶγμα πάνδεινον παθών, χόρευε, ¹ συνεπίβαινε.	1 χορεύω tanzen
955 (Κν) Τί ποτ' ἔτι βούλεσθ', ἄθλιοι; ²	2 ἄθλιος 3/2 hier: „elender Kerl“
(Γε)	Μᾶλλον σὺ συνεπίβαινε.
Ἔγροικος εἰ.	
(Κν)	Μὴ πρὸς θεῶν.
(Γε)	Οὐκοῦν φέρωμεν εἴσω
ἢδη σε;	
(Κν) Τί ποήσω;	
(Γε)	Χόρευε δὴ σύ.
(Κν)	Φέρετε. Κρεῖττον
ἴσως ὑπομένειν ³ ἔστι τάκει. ⁴	
(Γε)	Νοῦν ἔχεις. Κρατοῦμεν. ⁵
(Metrum: iambische Trimeter)	
Ὦ καλλίνικοι. ⁶ Παῖ Δόναξ, ⁷ Σίκων σύ γε,	
960 αἴρεσθε ⁸ τοῦτον, εἰσφέρετε. Φύλαττε δὴ σεαυτόν, ὡς ἐάν σε παρακινοῦντά ⁹ τι	
	3 ὑπομένω ertragen, aushalten
	4 = τὰ ἔκει (Krasis)
	5 κρατοῦμεν „jetzt haben wir dich!“
	6 οἱ καλλίνικοι (erg. ὕμνοι) Siegeslieder, Jubel
	7 Δόναξ, -ακος D. (Name eines Sklaven)
	8 αἴρω/M aufheben
	9 παρακινέω verschieben, vom Vorsatz abkommen

λάβωμεν αὐτίς, οὐδὲ μετρίως ἵσθ' ὅτι
 χρησόμεθά¹⁰ σοι τὸ τηγικάδ'.¹¹ Ἰώ, ἐκδότω
 στεφάνους τις ἡμῖν, δᾶδα.¹² Τουτονὶ λαβέ.
 965 Εἰεν. Συνησθέντες κατηγωνισμένοις¹³
 ἡμῖν τὸν ἐργώδη¹⁴ γέροντα, φιλοφρόνως
 μειράκια, παῖδες, ἄνδρες, ἐπικροτήσατε.¹⁵
 Ἡ δ' εὐπάτειρα φιλόγελώς¹⁶ τε παρθένος
 Νίκη μεθ' ἡμῶν εύμενὴς¹⁷ ἔποιτ' ἀεί.

¹⁰ χράομαι +Dat. hier: umgehen mit jem.,
 behandeln ¹¹ τηγικάδε (Adv.) diesmal

¹² δάχς, δαδός Fackel (Fest-Utensilien)

¹³ συνήδομαι DP sich mit jem. freuen,
 καταγνίζομαι DM aus-, niederkämpfen

¹⁴ ἐργώδης 2 mühsam

¹⁵ ἐπικροτάω Beifall spenden (angeredet sind die
 Zuschauer)

¹⁶ εὐπάτειρα, -ας f. von edlem Vater bzw.
 Abstammung, edel; φιλόγελως, -ωτος Spaß
 liebend ¹⁷ εύμενής 2 wohlgesonnen (bezieht
 sich auch auf den Autor in eigener Sache!)